Nr. 3 Warszawa, dnia 1 lutego 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 punktów, z przesyłką zwyczajną 100 punktów, poleconą 115 punktów. Prenumerata za kwartał I-szy r. b. 400 punktów. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza jednoszpaltowego petitem tab. 150 punktów. Jeden punkt równa się 1/100 franka złotego. Należność uiszcza się w markach polskich według kursu franka złotego na dniu poprzedzającym wpłatę. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03 tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu zawiadamia, że prenumerata za kwartał pierwszy zostaje podniesioną do 400 punktów. Punkt równa się 1/100 części franka złotego. Należność uiszcza się w markach polskich według kursu franka złotego na dniu poprzedzającym wpłatę.

Powyższe dotyczy abonentów nowoprzybywających.

TREŚĆ.

Przepisy ogólne.

105.

USTAWA

z dnia 11 stycznia 1924 r.

o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej.

Art. 1. Dla naprawy Skarbu Państwa i przeprowadzenia reformy walutowej postanawia się co następuje:

1) a) podniesienie stawek podatków bezpośrednich;

b) przyśpieszenie terminów płatności i uproszczenia postępowania w podatku majątkowym oraz zabezpieczenie Skarbowi zapłaty tegoż podatku w gotówce, bądź w markach polskich, bądź w walutach obcych;

c) przyspieszenie terminów płatności podatku od kapitałów i rent;

d) przyspieszenie terminów płatności należytości prawnych w b. zaborze austrjackim;

e) niezaliczanie na podatek przemysłowy

przedpłat, uiszczonych na poczet tegoż podatku w postaci świadectw przemysłowych;

2) wprowadzenie zmian stawek celnych stosownie do konjunktur gospodarczych;

3) zastosowanie niezbędnych dla uniknięcia deficytu budżetowego oszczędności w gospodarce państwowej:

4) a) przekazywanie samorządom niektórych zadań i czynności, sprawowanych dotąd przez organy państwowe, z wyjątkiem szkolnych i oświatowych, po zapewnieniu samorządom odpowiednich własnych źródeł dochodów;

b) ustanawianie obowiązku i sposobu pokrywania przez samorządy wydatków z wpływów drogą ujęcia skarbowości samorządowej w ścisłe przepisy budżetowe i rachunkowe;

5) zaciągnięcie do wysokości 500.000.000 franków złotych pożyczek państwowych, którym mogą być nadane specjalne uprawnienia i gwarancje, nie połączone jednak z wydzierżawieniem monopoli i kolei państwowych;

6) sprzedaż państwowych przedsiębiorstw przemysłowo-handlowych do łącznej wysokości 100.000.000 franków złotych z wyjątkiem państwowych zakładów naftowych w Drohobyczu, Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Chorzowie i salin;

7) zatwierdzenie — bez naruszenia jednak wypływających z obowiązującego prawodawstwa cywilnego praw osób trzecich — zmian w statutach instytucji kredytu długoterminowego, jak również dokonywanie zmiany ustaw i statutów, względnie nadawanie statutów instytucjom finansowym państwowym, przedsiębiorstwom państwowym oraz instytucjom przez Państwo dotowanym, oraz tym, w których Państwo posiada udział, a to w następujących kierunkach:

a) scentralizowania ich działalności;

b) reorganizacji, mającej na celu osiągnięcie w ich gospodarce najdalej idącej oszczędności;

c) zapewnienia lokaty wolnych środków tych instytucji w papierach państwowych;

d) reorganizacji, względnie łączenia (fuzji);

8) ustalenie i wprowadzenie nowego systemu pieniężnego, opartego na monometalizmie złotym, a w szczególności polskiej jednostki monetarnej (ustawa z dn. 26 września 1922 r. — Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 740), oraz określenie i wypuszczenie środków płatniczych, mających moc zwalniania od zobowiązań;

9) ustalenie relacji marek polskich do nowej jednostki monetarnej;

10) przerachowanie na nową walutę zobowiązań publicznych i prywatno-prawnych oraz ustalenie sposobu i terminów ich spłat zastosowanie nowej waluty do obliczenia wkładek (premji), jakoteż świadczeń pieniężnych (rent) w ubezpieczeniach społecznych;

11) a) ustalenie warunków likwidacji Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej;

b) powołanie do życia banku emisyjnego na mocy specjalnego statutu jako banku akcyjnego— z udziałem Państwa—, podlegającego nadzorowi państwowemu z mianowaniem prezesa banku i zatwierdzeniem kierowników, udzielenie bankowi emisyjnemu uprawnienia do emisji biletów bankowych, będących prawnym środkiem płatniczym i pokrytych conajmniej w jednej czwartej do jednej trzecej części złotem lub zapasem dewiz i walut, nie podlegających znaczniejszym wahaniom kursowym, nadanie dokumentom tego banku charakteru aktów publicznych (tytułów egzekucyjnych) oraz przekazanie mu w drodze aljenacji majątku państwowego, znajdującego się w posiadaniu Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, jak również majątku Skarbu Narodowego, tudzież zawarcie z bankiem emisyjnym umowy, ustalającej jego stosunek do Skarbu Państwa, który nie może korzystać z kredytów w banku emisyjnym ani na pokrycie bieżących potrzeb administracyjnych, ani inwestycyjnych;

12) konwersję i konsolidację pożyczek i zobowiązań państwowych;

13) ustalenie jednolitych przepisów ustawowych dla całego obszaru Rzeczypospolitej odnośnie do lichwy pieniężnej i towarowej przez zmianę przepisów w dotychczas obowiązujących ustawach.

Art. 2. Wykonanie postanowień art. 1 będzie przeprowadzone do dnia 30 czerwca 1924 r. drogą rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej, wydawanych na podstawie uchwał Rady Ministrów.

Równocześnie z wydaniem rozporządzeń na podstawie i w granicach niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą przepisy dotychczas obowiązujących ustaw, sprzeczne z temi rozporządzeniami.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) W Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 15.I 1924 r. Nr. 4 poz. 28).

Organizacja władz.

106.

ROZPORZADZENIE MINISTRA SKARBU

dnia 30 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 r. do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych.

Na zasadzie art. 12 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzę-

dów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się następuje:

§ 1. Paragrafy 20, 21 i 22 rozporządzenia wykonawczego z dn. 30 stycznia 1920 r. do ustawy o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 81) zmienione rozporządzeniem z dnia 17 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 239) otrzymują następujące brzmienie:

§ 20. „Wszelkie umowy najmu pomieszczeń dla urzędów i zakładów skarbowych, o ile termin najmu nie przekracza 3 lat, a wysokość czynszu równowartości 500 franków złotych rocznie, zawiera Izba Skarbowa. O ile czynsz roczny przekracza równowartość 500 franków złotych, lub termin najmu 3 lata, projekt umowy winien być przedstawiony do zatwierdzenia Ministerstwu wraz z opinją Dyrektora Izby Skarbowej.

Kontrakty najmu podpisuje w imieniu Skarbu Państwa Dyrektor Izby Skarbowej lub upoważniony przez niego urzędnik".

§ 21. „Do czasu wydania ogólnych przepisów o sposobie przeprowadzania robót i dostaw państwowcyh w każdym poszczególnym wypadku określa Izba Skarbowa, w jaki sposób ma być wykonana dostawa lub robota, czy przez przedsiębiorcę w drodze przetargu lub z wolnej ręki, czy sposobem gospodarczym, o ile chodzi o dostawy i roboty do równowartości 500 franków złotych; co do robót i dostaw przekraczających równowartość 500 franków złotych decyduje Ministerstwo Skarbu".

§ 22. „Umowy dostaw i umowy wykonania robót, o ile cena dostawy czy roboty nie przekracza jednorazowo równowartości 150 franków złotych mogą być zawierane przez naczelników urzędów skarbowych w granicach przewidzianego na ten cel kredytu. Jeżeli cena umowy przekracza równowartość 150 franków złotych, a nie przekracza równowartości 1000 frank. złot. projekty umów winny być zatwierdzane przez Izbę Skarbową; gdy cena przekracza równowartość 1.000 franków złotych należy wyjednać decyzję Ministerstwa Skarbu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r. Z tym dniem traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 r. do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 239).

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15.I 1924 r. Nr. 4, poz. 30).

107.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 14 grudnia 1923 r.

o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych.

Art. 1. Organami wykonawczemi władz skarbowych są urzędnicy skarbowi, powołani do spełniania czynności, określonych w artykułach 2 do 4, bądź na mocy przepisu ustawowego, bądź na skutek polecenia, wydanego przez właściwą władzę skarbową w sprawie poszczególnej.

Przepisy art. 3 i 4 niniejszej ustawy mają analogiczne zastosowanie do tych organów wykonawczych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, względnie związków samorządowych, którym czynności, przewidziane w art. 2, zostały zlecone na podstawie ustawy lub rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 2. Zakres działania organów wykonawczych obejmuje:

a) W dziedzinie podatków bezpośrednich i opłat skarbowych:

1) zbieranie danych, potrzebnych do wymierzenia podatków i opłat,

2) pobór należności,

3) ściąganie zaległości.

b) W dziedzinie ceł poza miejscem urzędowania urzędów celnych: przeprowadzanie dodatkowej kontroli celnej wewnątrz kraju.

c) W obu powyższych dziedzinach oraz w dziedzinie podatków spożywczych i monopolów państwowych:

1) czuwanie nad ścisłem przestrzeganiem przepisów o podatkach bezpośrednich, opłatach skarbowych, podatkach spożywczych (akcyzach), cłach i monopolach państwowych,

2) śledzenie czynów karygodnych, przewidzianych w przepisach o podatkach, opłatach i cłach, wykrywanie ich i zawiadamianie o nich, właściwej władzy.

Art. 3. Środki, służące organom wykonawczym do spełnienia czynności, określonych w art. 2, są następujące:

1) kontrolowanie zakładów handlowych i przemysłowych, podlegających urzędowemu dozorowi skarbowemu, oraz badanie towarów, znajdujących się bądź na składzie w tychże zakładach, bądź też transportowanych do nich;

2) przeszukiwanie zakładów handlowych i przemysłowych, podlegających urzędowemu dozorowi skarbowemu, przewidziane w odnośnych ustawach podatkowych oraz przepisach celnych;

3) rewizja dokumentów i ksiąg, znajdujących się w posiadaniu podatników, w granicach, zakreślonych w odnośnych ustawach, żądanie od podatników wyjaśnień co do okoliczności faktycznych, których znajomość potrzebna jest do

wymierzenia podatku, opłaty lub cła, albo ustalenia, czy zachodzą warunki uwolnienia od tych danin.

Art. 4. Celem śledzenia czynów karygodnych w zakresie podatkóww spożywczych i monopolów państwowych organy wykonawcze mają prawo:

a) dokonywać tymczasowego zajęcia i wzięcia w przechowanie towarów i innych przedmiotów, przewożonych i przenoszonych, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż pozostają w związku z popełnieniem przestępstwa skarbowego. W razie koniecznej potrzeby wolno przeprowadzać rewizję osobistą.

Tymczasowe zajęcie lub wzięcie w przechowanie ogranicza się do dni 8, po których upływie towary lub przedmioty winny być zwolnione, o ile zajęcie lub wzięcie w przechowanie nie będzie utrzymane w mocy przez właściwe władze podług obowiązujących ustaw.

Organ wykonawczy winien towary i inne przedmioty, zajęte w przechowanie, odstawić do najbliższego urzędu skarbowego, względnie celnego lub urzędu gminnego, i tutaj starać się ustalić ich pochodzenie. Posiadaczowi zajętych towarów, względnie przedmiotów, który dowodnie wykaże tożsamość swej osoby, wyda organ wykonawczy poświadczenie wzięcia w przechowanie towaru, względnie przedmiotu, z dokładnem wymienieniem ilości i wagi, ewentualnie z dokładnym opisem tegoż w postaci protokółu. Jeżeli posiadacz zakwestjonowanych przedmiotów jest nieobecny lub nieznany, winien organ wykonawczy złożyć to poświadczenie w najbliższym urzędzie gminnym. Posiadacz lub urząd gminy potwierdza odbiór poświadczenia na oryginale protokółu;

b) przeprowadzać rewizję pomieszczeń, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że w nich złożone są lub ukryte towary, podlegające opodatkowaniu (ocleniu) lub opłacie stemplowej (karty do gry), albo przyrządy, służące do wyrobu takich towarów lub wyrobu produktów, będących przedmiotem monopolu państwowego.

Rewizja tego rodzaju pomieszczeń winna być przeprowadzona na polecenie władzy skarbowej conajmniej I instancji, a bez takiego polecenia, jeżeli zwłoka w jego uzyskaniu grozi niebezpieczeństwem zatarcia śladów przestępstwa skarbowego, organ wykonawczy może sam wydać zarządzenie przeprowadzenia rewizji i zarządzenie to wykonać.

Przy rozpoczęciu rewizji należy posiadaczowi pomieszczenia okazać zarządzenie jej przeprowadzenia, zwrócić jego uwagę na sankcje karne w razie usiłowania udaremnienia rewizji i starać się bez rozgłosu rewizję przeprowadzić.

Rewizję przeprowadza się w obecności organu miejscowej władzy bezpieczeństwa publicznego, o ile tylko jest to możliwe, oraz dwóch bezstronych świadków.

Znalezione przy rewizji towary i rzeczy, co do których zachodzi podejrzenie, iż pozostają w związku z popełnieniem przestępstwa skarbowego, należy zająć, wziąć w przechowanie i pokwitować w sposób, powyżej pod a) określony.

Z odbytej rewizji sporządza się bezzwłocznie protokół. O ile rewizja nie wydała rezultatów, należy wydać poświadczenie z wyniku odbytej rewizji.

Odpis protokółu winien być bezzwłocznie doręczony miejscowej policji państwowej;

c) korzystać z ogólnych uprawnień, przysługujących władzom bezpieczeństwa publicznego przy ściganiu przestępstw, przewidzianych w ogólnej ustawie karnej, o ile przedmiotem dochodzenia są przestępstwa, ścigane w drodze sądowej, a popełnione w związku z przestępstwami skarbowemi..

Tego rodzaju dochodzenia mają organy wykonawcze przeprowadzać zasadniczo przy współudziale organów policji państwowej, a tylko gdyby tych organów nie było na miejscu — same, obowiązane są jednak w tym ostatnim wypadku donieść o wyniku dochodzeń najpóźniej do 24 godzin właściwej komendzie policji państwowej, właściwemu sądowi i właściwej władzy skarbowej.

Przy przeprowadzeniu tych dochodzeń należy stosować ogólne przepisy ustawy o postępowaniu karnem. Z zajętemi przy tych dochodzeniach towarami i rzeczami należy postąpić w sposób, przewidziany w punktach a) i b) niniejszego artykułu.

Art. 5. Jeżeli dochodzenia, przy których zachodzi możliwość wykrycia przestępstwa skarbowego, przeprowadzają funkcjonarjusze policji państwowej lub inne organy wykonawcze, to mają obowiązek zwrócić się do najbliższego skarbowego organu wykonawczego o współdziałanie.

W tym wypadku ma skarbowy organ wykonawczy stosować się do wskazówek tego, kto dochodzeniami kieruje, i o wyniku dochodzeń bezzwłocznie złożyć sprawozdanie właściwej władzy skarbowej. Znalezione przy tych dochodzeniach towary i rzeczy, co do których zachodzi podejrzenie, iż posłużyły do popełnienia przestępstwa skarbowego, o ile nie zostają jako dowody rzeczowe zajęte przez inną władzę, winien organ wykonawczy zająć i wziąć w przechowanie przy zastosowaniu przepisów art. 4.

Art. 6. Przy wykonaniu czynności urzędowych oraz przy ściganiu przestępców na gruntach lub w pomieszczeniach, służących dla celów wojskowych, organ wykonawczy obowiązany jest zgłosić się wpierw u odnośnej zwierzchności wojskowej, tam się wylegitymować, okazać polecenie i prosić o asystencję.

Art. 7. Przy wykonywaniu czynności urzędowych w pomieszczeniach, należących do cywilnych władz państwowych, obowiązany jest organ wykonawczy zgłosić się u naczelnika danej władzy.

Art. 8. Organy policji państwowej, władze wojskowe, wszelkie inne organy państwowe i samorządowe obowiązane są udzielać bezzwłocznie czynnej pomocy zawsze, ilekroć skarbowy organ wykonawczy w celu dokonania czynności

służbowych, których sam własnemi środkami wykonać nie może, o to się do nich zwróci.

Art. 9. Skarbowe organy wykonawcze winny pełnić służbę zasadniczo w mundurze lub być zaopatrzone w odznaki, wskazujące na ich charakter służbowy.

Co do umundurowania i odznak służbowych tychże organów wydą Minister Skarbu osobne przepisy.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sołtan.

Minister Sprawiedliwości:
(—) Wł. Wyganowski.

(Dz. U. R. P. z d. 16.I 1924 r., Nr. 5, poz. 37).

Podatki bezpośrednie.

108.

ROZPORZĄDZENIE IV MINISTRA SKARBU

z dnia 1 stycznia 1924 r.

w celu wykonania art. art. 1 do 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym.

Na mocy art. 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 746) zarządza się, co następuje:

Do art. 2 ustawy.

Obowiązek podatkowy.

§ 1. Obowiązek opłacania podatku majątkowego obciąża osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) oraz osoby prawne.

Obowiązek ten może być albo całkowity, albo częściowy, zależnie od tego, czy dane osoby (spadki) podlegają podatkowi od wartości całego majątku, czy też tylko od wartości części majątku.

Osoby, obowiązane do opłacania podatku od wartości całego majątku.

§ 2. Od wartości całego majątku podatek opłacają:

1) osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na tym obszarze dłużej, niż rok;

2) spadki wakujące (nieobjęte) po osobach wymienionych pod 1);

3) osoby prawne, mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Do osób prawnych zalicza ustawa również spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe). Za siedzibę osoby prawnej uważa się to miejsce, w którem znajduje się główny zarząd tejże osoby.

Do wartości podlegającego podatkowi majątku nie dolicza się jednak wartości nieruchomości, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej oraz kapitałów zakładowych i obrotowych, służących poza obszarem Rzeczypospolitej do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub leśnego, górnictwa, przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, o ile tego rodzaju przedmioty majątkowe:

a) należą do osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych);

b) zostały nabyte lub ulokowane za granicą przed dniem 31 grudnia 1918 r.;

c) zostały pociągnięte do podatku tego samego rodzaju w kraju, w którym się znajdują, a odnośne państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych przedmiotów majątkowych, znajdujących się w Polsce.

Okoliczności, czy wymienione wyżej majątki zostały nabyte lub ulokowane za granicą przed 31 grudnia 1918 r., oraz, czy majątki te podlegają podatkowi majątkowemu za granicą, winien udowodnić płatnik przed wymiarem podatku.

Jeżeli jednak w postępowaniu wymiarowem okaże się, że podatek zagraniczny jest mniejszy od podatku majątkowego, przypadającego do uiszczenia na zasadzie ustawy obowiązującej w Polsce, w takim razie zwolnienie może być przyznane tylko do wysokości podatku zagranicznego.

Wyrażony w obcej walucie podatek przelicza się w celu porównania go z podatkiem w Polsce na marki polskie wedle kursu giełdy warszawskiej w dniu 1 lipca 1923 r., a otrzymaną kwotę marek — na franki złote, przyjmując 1 frank złoty = 20.000 mk.

O ile zachodzą wątpliwości, czy podatek zagraniczny należy uważać za równoznaczny z podatkiem majątkowym w Polsce, oraz czy odnośne państwo przestrzega zasad wzajemności — rozstrzyga Minister Skarbu.

Natomiast podlega podatkowi majątek wyżej wymienionych osób, o ile został nabyty lub ulokowany za granicą po roku 1918, bez względu na obłożenie go równoznacznym podatkiem zagranicznym.

Znajdujący się za granicą majątek osób prawnych, wymienionych w ustępie 3) nin. paragrafu, podlega zawsze opodatkowaniu.

Osoby, obowiązane do opłacania podatku od wartości części majątku.

§ 3. Osoby fizyczne, które nie mają miejsca zamieszkania na obszarze Rzeczypospolitej lub

nie przebywają na tymże obszarze dłużej, niż rok, oraz spadki wakujące (nieobjęte) po tychże osobach opłacają podatek tylko od wartości:

a) nieruchomości położonych na obszarze Rzeczypospolitej, jak również wierzytelności zahipotekowanych na takich nieruchomościach;

b) kapitału zakładowego i obrotowego, służącego do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub leśnego, górnictwa, przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego na obszarze Rzeczypospolitej.

Osoby prawne, nie mające siedziby na obszarze Rzeczypospolitej, opłacają podatek tylko od wartości tej części majątku, która znajduje się w granicach Rzeczypospolitej.

Do art. 3 ustawy.

Zwolnienia od podatku.

§ 4. Ustawa rozróżnia zwolnienia podmiotowe i przedmiotowe.

A. Ze zwolnień podmiotowych korzystają:

1) Państwo, związki samorządne (powiaty, gminy polityczne i wyznaniowe i t. p.) oraz przymusowe związki prawa publicznego (kasy chorych, zakłady ubezpieczenia robotników na wypadek choroby i nieszczęść, Izby handlowe, przemysłowe, rękodzielnicze, notarjalne, adwokackie, lekarskie i t. p.);

2) spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów oraz spółdzielnie spożywcze zasilane przez Skarb Państwa, a należące do związków rewizyjnych.

Przez spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów rozumieć należy tylko takie spółdzielnie, których majątek pozostaje wyłącznie ich własnością, członkowie zaś korzystają jedynie z mieszkań w charakterze wyłącznych lokatorów.

Przez spółdzielnie spożywcze rozumieć należy te spółdzielnie, których podstawowy przedmiot przedsiębiorstwa w myśl statutu i faktycznie polega na dostarczaniu członkom przedmiotów, potrzebnych w ich gospodarstwie do bezpośredniego zużycia, a nie do handlu lub przeróbki celem odprzedaży. Spółdzielnie te, jeżeli należą do związków rewizyjnych (art. 68 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach, Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) są wolne od podatku, o ile otrzymują zasiłki ze Skarbu Państwa bądź to w postaci kredytu, subwencji, gwarancji, bądź też w postaci artykułów pierwszej potrzeby, otrzymywanych na kredyt. Ze zwolnienia od podatku korzystają spółdzielnie i wówczas, gdy same zasiłków ze Skarbu Państwa bezpośrednio nie otrzymują, są jednakże członkami central gospodarczych, zorganizowanych jako spółdzielnie na podstawie przytoczonej wyżej ustawy z dnia 29 października 1920 r., o ile centrale te są zasilane przez Skarb Państwa. Do central gospodarczych spółdzielni zalicza się również Centralna Kasa Spółek Rolniczych w Krakowie (Dz. P. P. P. z roku 1919, Nr. 15, poz. 213).

Spółdzielnie spożywcze, będące jednocześnie związkami rewizyjnemi (art. 70 ustawy o spółdzielniach) traktuje się narówni ze spółdzielniami, należącemi do wspomnianych związków.

3) Związki zawodowe robotnicze i urzędnicze pod warunkiem, że nie trudnią się tranzakcjami handlowemi.

Do powyższych związków należą zrzeszenia, mające na celu obronę interesów zawodowych, a grupujące pracowników fizycznych lub umysłowych, którzy pobierają uposażenie służbowe, emerytury lub wynagrodzenia za najemną pracę.

4) Wszystkie osoby, których cały majątek nie przekracza 3.000 franków złotych.

5) Właściciele obszarów leśnych na przestrzeniach, obłożonych daniną lasową w myśl ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676) odnośnie do wartości całego drzewostanu na tych przestrzeniach, z wyłączeniem jednak gruntów, znajdujących się pod lasem (drzewostanem), których wartość podlega opodatkowaniu.

Jako obszar leśny na przestrzeni obłożonej daniną lasową należy uważać cały obszar leśny na tej przestrzeni, z której na podstawie dziesięcioletnich lub pięcioletnich etatów rębnych przypada do uiszczenia trzydziestoprocentowa danina lasowa.

Również wolni są od podatków właściciele całej masy drzewnej, która obłożona została daniną lasową w myśl powołanej ustawy.

B. Ze względu na przedmiot podatku wyłącza się z podstaw opodatkowania:

1) bibljoteki i zbiory naukowe bez względu na ich wartość (zarówno publiczne, jak i prywatne);

2) meble, odzież i sprzęty domowe, służące do osobistego użytku płatników oraz ich rodzin (art. 6, część pierwsza ustawy), o ile łączna wartość tych przedmiotów nie przekracza kwoty 5.000 franków złotych.

P r z y k ł a d y:

a) Płatnik posiada urządzenie domowe, którego wartość oszacowano na	4.800 fr. zł.
a nadto inne przedmioty majątkowe, których wartość oszacowano na	2.500 „ „
czyli łącznie na	7.300 „ „
W tym wypadku płatnik wolny jest od podatku.	
b) Płatnik posiada urządzenie domowe, którego wartość oszacowano na	5.000 „ „
a nadto inne przedmioty majątkowe, których wartość oszacowano na	3.500 „ „
Płatnik podlega podatkowi tylko od	3.500 „ „
c) Płatnik posiada urządzenie domowe wartości	6.000 „ „
oraz inne przedmioty majątkowe wartości	2.000 „ „
W tym wypadku płatnik podlega podatkowi od	8.000 „ „

3) Ziemie, nadane żołnierzom Wojska Polskiego na zasadzie ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z roku 1921 Nr. 4 poz. 18). Tytuł nadania winien płatnik udowodnić dokumentem nadawczym, wydanym przez właściwe władze państwowe;

4) Gospodarstwa osadników na Kresach Wschodnich, o ile:

a) nabyte zostały na zasadach ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 462),

b) obszar ich nie przekracza 20 ha,

c) do dnia 1 lipca 1923 r. nie zostały w całości zabudowane i

d) płatnik nie posiada innego majątku nieruchomego.

Za niezabudowane w całości należy uważać takie gospodarstwo, które w dniu 1 lipca 1923 r. nie posiadało budynków, koniecznych do prowadzenia danego gospodarstwa.

Powyższe zwolnienie przyznaje się na obszarze: całego województwa nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz okręgu administracyjnego wileńskiego;

z województwa białostockiego, powiatów: białostockiego, białowieskiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego, wołkowyskiego;

z województwa lubelskiego, powiatów: bialskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego, konstantynowskiego, tomaszowskiego, włodawskiego;

całego województwa tarnopolskiego i stanisławowskiego;

z województwa lwowskiego, powiatów: bóbreckiego, cieszanowskiego, drohobyckiego, gródeckiego, jaworowskiego, lwowskiego, rawskiego, rudeckiego, sokalskiego, żółkiewskiego.

5) Polskie pożyczki państwowe;

6) Majątki lub ich części, które służą bezpośrednio celom kultu religijnego, naukowym, oświatowym, kulturalnym, dobroczynnym i sanitarnym, lub których dochody obracane są wyłącznie na powyższe cele.

Tylko od majątków lub ich części, służących celom kultu religijnego, wymaga ustawa, aby one tym celom służyły bezpośrednio. Do tego rodzaju należą majątki (nieruchome i ruchome), które są przeznaczone i używane wyłącznie na potrzeby kultu religijnego, np. świątynie wyznań, uznanych w Państwie, wraz z placami, skarbcem i inwentarzem, budynki mieszkalne duszpasterzy i służby świątyniowej, cmentarze. Natomiast podlegają podatkowi wszystkie majątki (nieruchome i ruchome), które są własnością osób albo korporacji duchownych, lub pozostają w ich użytkowaniu. W tym ostatnim wypadku użytkownik płaci podatek majątkowy tylko od wartości prawa użytkowania, określonej na zasadzie § 17 rozp. Min. Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 996).

7) Nowowznoszone budowle w miastach, określone w art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 786) o ulgach dla nowowznoszonych budowli. Uwolnienie to ma zastosowanie tylko do budowli, wznoszonych w miastach. Do miast zalicza się miejscowości, określone w § 2 rozp. Min. Skarbu z dnia 28 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 292).

8) Gospodarstwa rolne na terenie Ziem wschodnich, nie przekraczające obszaru 15 ha, o ile zabudowania ich zostały zniszczone przez wojnę, i o ile właściciele ich w dn. 1 lipca 1923 r. posiadali tylko jedno zabudowanie gospodarcze, a nie posiadali żadnego budynku mieszkalnego.

Powyżej wyliczone warunki muszą zachodzić równocześnie.

Zwolnienia, wspomniane w ustępie 8, dotyczą obszarów, określonych w ostatniej części ustępu 4 niniejszego paragrafu.

Do art. 5 ustawy.

§ 5. Przedmiotem podatku majątkowego jest wszelki majątek nieruchomy i ruchomy osoby opodatkowanej (§ 2 i § 3 nin. rozp.) po potrąceniu długów i ciężarów, które majątek ten zmniejszają. Tak dla majątku, jakoteż dla długów i ciężarów miarodajnym jest stan faktyczny w dniu 1 lipca 1923 r.

Jeżeli opodatkowaniu podlega tylko część majątku płatnika, wówczas potrąca się tylko długi i ciężary, które obciążają opodatkowaną część majątku i pozostają w związku z jej nabyciem lub ulepszeniem. Wykazanie tego związku jest obowiązkiem płatnika.

Do art. 6, część pierwsza.

§ 6. Przy wymiarze podatku majątkowego dolicza się do majątku głowy rodziny (płatnika) majątek jej małżonka i niewłasnowolnych krewnych zstępnych, o ile osoby te prowadzą wspólne gospodarstwo domowe z głową rodziny. W wypadkach zaś, gdy krewni zstępni są uwłasnowolnieni lub nie prowadzą wspólnego gospodarstwa z głową rodziny, wówczas majątek ich nie będzie doliczany do majątku płatnika, lecz stanowić będzie odrębny przedmiot podatkowy.

Do art. 6, część druga.

§ 7. Akcje i udziały krajowych towarzystw i spółek wyłącza się z podstaw opodatkowania osób, które posiadają takie akcje i udziały.

W analogiczny sposób należy traktować udziały w spółkach firmowych i firmowo-komandytowych (jawnych spółkach handlowych).

O ile jednak płatnik posiada akcje lub udziały zagranicznych towarzystw i spółek, to wartość tych akcji, względnie udziałów, należy doliczyć do majątku ich posiadacza.

§ 8. Wartość poszczególnych przedmiotów, wchodzących w skład majątku płatnika, oblicza się w ogólności wedle ich przeciętnej wartości obiegowej, jaką posiadały w dniu 1 lipca 1923 r. Wartość tę należy obliczyć na podstawie norm szacunkowych, zawartych w rozporządzeniu II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 996) o ustaleniu wartości przedmiotów majątkowych.

Przy oszacowaniu długów, wyrażonych w rublach, koronach austrjacko-węgierskich i markach niemieckich, należy kierować się przewalutowaniami miejscowemi, które były stosowane przy spłacie tego rodzaju długów w okresie czerwiec—lipiec 1923 r. Długi te należy przeliczyć na marki polskie według przeciętnego kursu, jaki był przyjmowany przy spłatach w danym okręgu szacunkowym, przyczem należy uwzględnić okres powstania długów.

Wiadomości o wyżej wspomnianych przewalutowaniach należy poczerpnąć od notarjuszów, zarządów instytucji kredytowych i z innych t. p. kompetentnych źródeł.

Długi wyrażone w innych obcych walutach przelicza się na marki polskie według kursu giełdy warszawskiej w dniu 1 lipca 1923 r.

Długi zaciągnięte w markach polskich przyjmuje się w wysokości nominalnej.

Za ciężary uważa się wszelkie oparte na tytule prawnym powinności na rzecz innych osób, renty i inne powtarzające się świadczenia w gotówce lub naturze.

Przy ustalaniu wartości ciężarów należy odpowiednio stosować przepisy §§ 7 i 16 rozp. II Ministra Skarbu oraz postanowienia poprzedniej części niniejszego paragrafu, dotyczące oszacowania długów.

Czystą wartość majątku płatnika ustala się w markach polskich, a następnie przelicza się ją na franki złote według kursu: 1 frank złoty równa się 20.000 mk.

§ 9. Odnośnie do posiadłości gruntowych na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego, lidzkiego, wołożyńskiego, wilejskiego, oszmiańskiego, wileńskiego, trockiego, święciańskiego, brasławskiego, duniłowiczowskiego, dziśnieńskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego, należy za ciężar uważać wynikające z ustawy z dnia 21 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 822) zobowiązania na rzecz osób, określonych w art. 1 powołanej ustawy.

Również zobowiązania na rzecz drobnych dzierżawców rolnych z mocy ustaw z dn. 3 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 57, poz. 345) i z dn. 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 346) uważać należy na ciężar w stosunku do właścicieli wypuszczonych w dzierżawę gruntów.

Za podstawę obliczenia wartości powyżej rzeczonych ciężarów należy przyjąć różnicę między wartością przeciętnej rocznej tenuty dzierżawnej, opłacanej w tym samym okręgu szacunkowym z takich samych obszarów gruntowych, a wartością rocznej tenuty dzierżawnej płaconej faktycznie właścicielowi (płatnikowi) przez osoby, korzystające z uprawnień, wynikających z powołanych wyżej ustaw. Różnicę, przedstawiającą roczny ubytek w dochodach z danego obszaru gruntów, należy skapitalizować w myśl § 7 rozp. II Ministra Skarbu i potrącić z ogólnej wartości majątku płatnika.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 15 stycznia 1924 r., Nr. 4, poz. 32).

109.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1923 r.

w przedmiocie umorzenia należności skarbowych z tytułu zaległych podatków i opłat oraz kar za zwłokę i grzywien.

Na zasadzie art. 6 i 11 ustawy z dnia 6-go grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zaległe po dzień 1 stycznia 1924 r. z tytułu podatków i opłat należności Skarbu Państwa wraz z odsetkami i karami za zwłokę ulegają z tymże dniem umorzeniu, o ile w poszczególnej pozycji księgi bierczej wzgl. listy płatniczej kwota podatku nie dosięga równowartości jednej dziesiątej franka złotego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 15 stycznia 1924 r., Nr. 4, poz. 31).

110.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 15 stycznia 1924 r.

o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego.

Na mocy art. 1 ustęp 1 b) i art. 2 ustawy o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej z dnia 11 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. zarządzam, co następuje:

Art. 1. Oprócz zaliczki na poczet podatku majątkowego, przewidzianej w części ostatniej art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746), będzie pobrana druga zaliczka na poczet tego podatku.

Art. 2. Drugą zaliczkę (art. 1 nin. rozp.) opłacają:

1) wszyscy płatnicy, którym wymierzono pierwszą zaliczkę na poczet podatku majątkowego w myśl ostatniej części art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 746);

2) na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego nadto, oprócz płatników pod 1) wymienionych, także płatnicy wolni od po-

datku obrotowego według niemieckiej ustawy o podatku obrotowym z dnia 24 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 2157) w brzmieniu ustawy z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 373), a wykonywujący przedsiębiorstwa bankowe, kantory wymiany oraz przedsiębiorstwa pośrednictwa handlowego.

Art. 3. Za podstawę obliczenia drugiej zaliczki przyjmuje się:

1) dla płatników, wymienionych w ustępie 1 art. 2 niniejszego rozporządzenia kwotę przypisu pierwszej zaliczki;

2) dla płatników, wymienionych w ustępie 2 art. 2 niniejszego rozporządzenia dwukrotną pełną kwotę idealnego podatku obrotowego, obliczonego w wysokości 5% obrotu, osiągniętego w pierwszem półroczu 1923 r.

Art. 4. Wysokość zaliczki obliczona będzie przez przeliczenie na franki złote kwot przewidzianych w art. 3 nin. rozp. w następujący sposób:

1) dla płatników podatku gruntowego i budynkowego (ustęp 1 ostatniej części art. 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym) według stosunku 1 frank złoty = 3.500 mk.;

2) dla płatników podatku przemysłowego (ustęp 2 ostatniej części art. 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym) według stosunku 1 frank złoty = 30.000 mk.;

3) dla płatników podatku obrotowego, płatnego i idealnego (ustęp II ostatniej części artykułu 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym i ustęp 2 art. 3 nin. rozp.) według stosunku 1 frank złoty = 12.000 mk.

Art. 5. Zaliczkę winni płatnicy sami obliczyć i wpłacić bez oddzielnych zawiadomień w dwóch równych ratach, płatnych w następujących terminach:

a) pierwsza rata w czasie od 25 stycznia do 25 lutego 1924 r.;

b) druga rata w czasie od 26 lutego do 26 marca 1924 r.

Art. 6. Kwoty zaliczki obliczone we frankach złotych mogą być wpłacane:

1) markami, według kursu franka złotego, określonego przez Ministra Skarbu w myśl art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044), a ogłaszanego w „Monitorze Polskim";

2) walutami obcemi, których gatunek i kurs przeliczenia na franki złote ustali Minister Skarbu.

Dobrowolnie uiszczone kwoty na poczet podatku majątkowego będą zarachowane na niniejszą zaliczkę.

Art. 7. Kwoty zaliczki mogą być wpłacone:

a) markami w kasach skarbowych, bądź bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności lub Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej;

b) walutami obcemi wyłącznie w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w Warszawie i jej oddziałach prowincjonalnych.

Minister Skarbu władny jest upoważnić do przyjmowania wpłat zaliczki również kasy komunalne lub prywatne instytucje finansowe.

Art. 8. Kwoty zaliczki, nieuiszczone w terminach płatności (art. 5 nin. rozp.), będą ściągnięte przymusowo wraz z karami za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie oraz kosztami egzekucyjnemi, określonemi w ustawie z dnia 9-go marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 189).

Art. 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 16 stycznia 1924 r., Nr. 5, poz. 38).

111.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 stycznia 1924 r.

o wypuszczeniu Serji I bonów podatkowych.

Na podstawie art. 1 punkt 5 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. postanawiam, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia Serji I bonów podatkowych na okaziciela w kwocie 50.000.000 franków złotych, mających znaczenie, dokonywanych na mocy ust. 2 art. 8 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), dowodów wpłat zaliczek zwaloryzowanych przed terminem płatności podatków.

Bony podatkowe Serji I wypuszczone będą w wartościach po 5, 10, 25 i 100 franków złotych.

§ 2. Bony podatkowe Serji I wydawane będą przy wpłacie zaliczek zwaloryzowanych przed terminem płatności podatków przez Centralną Kasę Państwową i wszystkie kasy skarbowe. Minister Skarbu może upoważnić do zastępczego przyjmowania zaliczek zwaloryzowanych przed terminem płatności podatków i do wydawania bonów podatkowych Serji I również instytucje i przedsiębiorstwa finansowe państwowe, samorządowe i prywatne.

§ 3. Centralna Kasa Państwowa i wszystkie kasy skarbowe przyjmować będą bony podatkowe Serji I przy uiszczaniu na rzecz Skarbu Państwa podatków, opłat, kar i grzywien

oraz wszelkich innych świadczeń pieniężnych o charakterze publiczno-prawnym.

§ 4. Skarb Państwa nie jest obowiązany do wykupu bonów podatkowych Serji I za gotówkę.

§ 5. Bony podatkowe Serji I zaliczają się do tytułów na okaziciela, wypuszczanych przez Państwo, które nie podlegają działaniu ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406) zgodnie z punktem 2 art. 13 tejże ustawy w brzmieniu ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 637).

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 16 stycznia 1924 r., Nr. 5, poz. 39).

112.

OKÓLNIK L. D. P. 84/II.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach, oraz wszystkich Urzędów (Inspektoratów) skarbowych.

W ślad okólnika z dnia 20 grudnia 1923 r. L. DP. 1796/I/23 w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do zaległości podatkowych w znaczeniu należności, które do końca roku 1923 zostały **przypisane** lecz do tegoż terminu nie zostały **uiszczone** (ustęp siódmy wspomnianego okólnika) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Opierając się na wspomnianem zarządzeniu, niektóre władze wymiarowe stosują przeciętny kurs franka złotego z r. 1923 do wszystkich należności przypisanych w r. 1923, a nie uiszczonych do końca tegoż roku bez względu na to, czy termin płatności przypisanych należności upłynął z końcem roku 1923, czy też nie. Taki sposób waloryzacji należności przypisanych w r. 1923, nie leży w intencji powołanego zarządzenia Ministerstwa Skarbu, wedle którego przeciętny kurs franka złotego z r. 1923 należy stosować do tych wszystkich należności, które nie zostały **uiszczone** do końca r. 1923 mając jednak przytem na uwadze oczywiście te tylko należności, dla których termin płatności przypadał w roku 1923, wzgl. upłynął z końcem tegoż roku, a więc te, które płatnik był **obowiązany** w tym terminie uiścić. Jeśli jednak termin płatności należności, przypisanej w r. 1923, nie upłynął z końcem roku 1923, lecz sięgał poza 31 grudnia 1923 r., skutkiem czego płatnik miał prawo wykonać swój obowiązek płacenia w roku 1924, to, oczywiście, należności takich nie można traktować na równi z temi, które nie zostały do końca r. 1923 uiszczone, jakkolwiek co do nich powstał w tym terminie obowiązek uiszczenia. Należności takie, ze względu na termin ich płatności, są niemal identyczne z temi, dla których — z powodu uskutecznieia wymiaru w r. 1924 — obowiązek płacenia przypadał dopiero w r. 1924.

Wobec powyższego, należy w wypadkach, gdy dla przypisanych w r. 1923 należności nie upłynął termin płatności z końcem roku 1923 stosować zasadę, podaną w części dziesiątej wspomnianego okólnika, t. zn. należność w markach przeliczać według kursu franka złotego z dnia 31 grudnia 1923 r. 1 fr. = 1,220.000 Mk.

PRZYKŁAD:

Płatnikowi podatku dochodowego doręczono nakaz płatniczy 29 grudnia 1923 r.; stosownie więc do art. 86 ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607 z r. 1923) termin płatności upływa 28 stycznia 1924 r. Stosując okólnik z dnia 20 grudnia 1923 r. L. DP. 1796/I, 23 r., należy sumę podatkową, obliczoną w markach, jako przypisaną w r. 1923, przenieść do księgi bierczej na rok 1924 po przeliczeniu jej na franki złote wedle kursu z dnia 31 grudnia 1923 r. dla tego, ponieważ płatnik nie był obowiązany do uiszczenia tej należności do końca roku 1923.

Warszawa, dnia 16 stycznia 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *B. Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

113.

OKÓLNIK Nr. DP. 95/II

w sprawie poboru w lutym 1924 r. podatku dochochodowego od uposażeń służbowych na obszarze b. dzielnic ros. i austr.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego, oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej i Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego
w miejscu.

W związku z uchwaloną już przez ciała ustawodawcze ustawą z dn. 10 stycznia 1924 r., w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej — był w miesiącu lutym 1924 r.

dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali następującej:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym — ponad (w tysiącach marek)	do (w tysiącach marek)	Stopa procentowa podatku już po uwzględnieniu specjalnego 20% dodatku państwowego
1	4.204.800	5.506.400	0,3
2	5.606.400	7.008 000	0,4
3	7.008 000	9.110 400	0,5
4	9.110.400	11.212.800	0,8
5	11 212 800	13 315.200	1
6	13.315.200	15.417.600	1,3
7	15 417 600	17 520.000	1,6
8	17 520 000	19.856.000	2
9	19.856.000	22.192.000	2,4
10	22 192.000	24.528 000	3
11	24.528 000	26 864 000	3,6
12	26 864.000	29 200.000	4,2
13	29.200 000	30.368.000	5,4
14	30.368 000	32.120 000	6,6
15	32 120 000	33.872.000	8,4
16	33.872 000	36.208 000	10,2
17	36 208.000	38.544.000	12
18	38.544 000	40.880.000	13,8
19	40.880.000	43 800.000	15,6
20	43 800 000	46.720.000	16,3
21	46.720.000	49.640 000	17,1
22	49.640.000	52 560 000	18
23	52.560.000	55.480.000	18,8
24	55.480.000	58.400,000	19,8
25	58.400.000	61.320.000	20,7
26	61.320 000	64.240.000	21,7
27	64.240 000	67 160 000	22,5
28	67.160 000	70 080.000	23,4
29	70 080 000	105.120.000	24,2
30	105.120 000	140.160.000	25
31	140.160 000	175.200 000	25.9
32	175 200.000	210 240.000	26.7
33	210 240.000	262.800 000	27.6
34	262.800 000	420.480 000	29 4
35	420,480 000	525 600.000	30.6
36	525.600.000	700.800.000	32,4
37	700.800.000		34,2

Potrącone kwoty należy w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia wpłacić do Kasy skarbowej, a to pod rygorem 5% kar za każdy dzień zwłoki.

Warszawa, dnia 19 stycznia 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) B. Markowski.
Podsekretarz Stanu.

114.

OKÓLNIK L: DP. 95/II

w sprawie poboru w lutym 1924 r. podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze Województw Wielkopolskiego, Pomorskiego i w Górno-śląskiej części Województwa śląskiego.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej i Generalnej Dyrekcji Monopolu tytoniowego

w miejscu.

W związku z uchwaloną już przez ciała ustawodawcze ustawą z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze Województw Wielkopolskiego, Pomorskiego i w Górno-śląskiej części Województwa śląskiego — był w miesiącu lutym 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali następującej:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym — ponad (w tysiącach marek)	do (w tysiącach marek)	Stopa procentowa podatku
1	4,204,800	5,606,400	0,3
2	5,606,400	7,008,000	0,4
3	7,008,000	9,110,400	0,5
4	9,110,400	11,212,800	0,7
5	11,212,800	13,315,200	0,9
6	13,315,200	15,417,600	1,1
7	15,417,600	17,520.000	1,4
8	17,520,000	19,856,000	1,7
9	19,856,000	22,192,000	2
10	22,192,000	24,528.000	2,5
11	24,528,000	26,864.000	3
12	26,864,000	29,200,000	3,5
13	29,200,000	30,368,000	4,5
14	30,368,000	32,120,000	5,5
15	32,120,000	33 872,000	7
16	33,872,000	36,208,000	8,5
17	36,208,000	38.544,000	10
18	38 544,000	40,880,000	11,5
19	40,880,000	43,800 000	13
20	43,800,000	46,720.000	13,6
21	46,720,000	49,640,000	14,3
22	49,640,000	52,560,000	15
23	52,560,000	55,480.000	15,7
24	55,480,000	58,400,000	16,5
25	58,400,000	61,320.000	17,3
26	61,320,000	64,240.000	18,1
27	64,240,000	67,160.000	18,8
28	67,160.000	70,080,000	19,5
29	70,080,000	105,120,000	20,2
30	105,120,000	140,160,000	20,9
31	140,160,000	175,200,000	21,6
32	175,200,000	210,240,000	22,3
33	210,240,000	262,800,000	23
34	262,800,000	420,480,000	24,5
35	420,480,000	525,600,000	25,5
36	525,600,000	700,800,000	27
37	700,800,000		28,5

Zauważa się, że na wymienionym obszarze należy na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w miesiącu lutym 1924 r. potrącać równocześnie z podatkiem państwowym poczynając od 4 stopnia powyższej skali włącznie dodatek w wysokości 3% wypłaconego wynagrodzenia.

Potrącone kwoty należy w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia wpłacić do Kasy skarbowej, a to pod rygorem 5% kar za każdy dzień zwłoki.

Warszawa, dnia 19 stycznia 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) B. Markowski.
Podsekretarz Stanu.

Opłaty stemplowe.

115.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 19 grudnia 1923 r.

w sprawie zmiany przepisów z dnia 24 kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od po- Nr. 44 poz. 298).

dań oraz od świadectw urzędowych (Dz. U. R. P.

Art. 1. Punkt 21 § 6 przepisów z dnia 24-go kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 298) otrzymuje brzmienie następujące:

„dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz urzędów podwładnych mu, o ile zawierają prośbę o pracę, ochronę lub opiekę, albo zgłoszenie zapotrzebowania pracowników przez pracodawcę“.

Art. 2. § 23 powołanych przepisów uzupełnia się punktem 15 następującej treści:

„wydawane na skutek próśb, wymienionych w punkcie 21 § 6 przepisów niniejszych; w szczególności wolne są od opłaty stemplowej także wszelkie świadectwa, wydawane robotnikom dla podróży w celach zarobkowych“.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *L. Darowski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 15 stycznia 1924 r., Nr. 4, poz. 25).

Podatki konsumcyjne.

116.

OKÓLNIK L. 214/D. A. M. — W. a.

w sprawie waloryzacji kosztów nakładu banderoli wódczanych.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Województwa Śląskiego Wydz. Skarb., w Katowicach.

Koszta nakładu banderoli wódczanych obliczone zarządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 5.IX 23 r. L. 10640 należy po myśli ustawy z 6.XII 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin (Dz. U. R. P. Nr. 127 p. 1044) przeliczać przy sprzedaży na 0,75 fr. zł. za 1000 (tysiąc) sztuk opasek stosując tę normę według kursu obowiązującego dla cen artykułów monopolowych w tygodniu, w którym wypada dzień nabycia banderoli.

Zarządzenie niniejsze należy stosować od 21 stycznia r. b.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1924 r.

za Ministra Skarbu:
(—) *Dr. Głowacki.*
Dyrektor Departamentu.

Monopol tytoniowy.

117.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1924 r.

celem wykonania ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044) o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziany w § 7 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 137 poz. 1148) pobieranie 6% odsetek w stosunku rocznym od udzielanych kredytów na artykuły monopolowe nie ma zastosowania przy kredytach na wyroby tytoniowe.

Kredyty na wyroby tytoniowe udzielane mają być po myśli rozporządzenia z dnia 22 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 124 poz. 1006) nadal bezprocentowo.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15.I 1924 r. Nr. 4 poz. 33).

Przepisy celne.

118.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1924 r.

w przedmiocie zarachowywania i kontroli zaliczeń wpłacanych na pokrycie opłat celnych.

Na zasadzie art. 8 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu złotej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytuje państwowe i samorządowe (Dz. Ust. R. P. Nr. 127, poz. 1044) i w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1924 roku w przedmiocie wpłacania zaliczeń na pokrycie opłat celnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 7, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Kasy skarbowe, względnie oddziały P. K. K. P. przyjmują wpłacane na poczet cła zaliczenia, jako „nadwyżki kasowe" tego urzędu celnego, na rachunek którego dokonano wpłaty i zawiadamiają o tem bezzwłocznie odnośny urząd celny; sposób zarachowania regulują odrębne przepisy.

§ 2.

Zaliczenia wpłacane do innych kas na rachunek urzędu celnego zapisuje urząd celny w odnośnych księgach rachunkowych i we właściwym koncie zaliczeniowym na podstawie zawiadomień o przyjętych wpłatach, otrzymanych z kas skarbowych, względnie z oddziałów P. K. K. P., po porównaniu zawiadomień z pokwitowaniami, złożonemi przez stronę.

§ 3.

Sumy wpłacone tytułem zaliczeń księguje urząd celny na sumy budżetowe, jako wpływ z cła.

Zaliczenia wpłacone do kasy urzędu celnego powinny być księgowane do rejestru opłat celnych pod oddzielną pozycją bezzwłocznie po dokonanej wpłacie.

Zaliczenia wpłacone do innych kas na rachunek urzędu celnego powinny być księgowane do rejestru opłat celnych po dziennem zamknięciu czynności kasy.

§ 4.

Kontrolę zaliczeń prowadzą urzędy celne w specjalnej księdze zaliczeń według załączonego wzoru (wzór Nr. 1).

Księga dzieli się na imienne konta oddzielne dla każdego płatnika.

W poszczególnych kontach należy księgować wpłacone sumy we frankach złotych.

Odpisywanie z kont uskutecznia się wyłącznie we frankach złotych.

§ 5.

Konto zaliczeniowe obciąża się opłatą celną należną tylko od właściciela konta, na podstawie odpowiedniej adnotacji, uczynionej przez niego na dokumencie płatniczym.

Konto może być obciążone, o ile pozostałość jego nie jest mniejszą od cła, należnego według dokumentu płatniczego.

Na dokumencie płatniczym odpisanie z konta zaliczeniowego winno być zaznaczone za pomocą specjalnego stempla (wzór Nr. 3. B. do Instrukcji Rachunkowo-Kasowej).

§ 6.

Przy księgowaniu wpływów na podstawie dokumentu płatniczego, według którego cło zostało odpisane z konta zaliczeniowego, pozostaje przedziałka 4 rejestru opłat celnych niewypełniona, ponieważ wpływ z tytułu cła został już uprzednio zaksięgowany.

§ 7.

Właściciele kont zaliczeniowych mogą otrzymywać informacje na podstawie księgi zaliczeń tylko co do stanu własnych kont zaliczeniowych.

§ 8.

Zaliczenia w monetach złotych mogą być wpłacane do kasy urzędu celnego i do oddziałów P. K. K. P.

Oddziały P. K. K. P. zawiadamiają bezzwłocznie odnośne urzędy celne o przyjętych wpłatach, z wyszczególnieniem w zawiadomieniu równowartości monet złotych w markach polskich oraz we frankach złotych stosownie do tabeli porównawczej monet złotych, umieszczonej w § 1 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 21 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 135, poz. 1125).

§ 9.

Zaliczenia, wpłacane w monetach złotych do kasy urzędu celnego, powinny być księgowane do rejestru opłat celnych w monetach złotych, w przedziałkach 24 i 25, zatytułowanych ogólnie „zaliczenia".

W przedziałce 24, zatytułowanej „w monetach złotych", należy wykazywać sumy wpłacone w monetach złotych po przerachowaniu na franki złote, według tabeli porównawczej monet złotych.

W przedziałce 25, zatytułowanej „sumy obrotowe: równowartość zaliczeń wpłaconych w monetach złotych", należy podawać sumy w markach polskich, otrzymane z przerachowania franków złotych, wykazanych w przedziałce 24, według wartości franka złotego w dniu wpłaty zaliczenia. Sumę, wykazaną w przedziałce 25, należy równocześnie zapisać na przychód do rejestru sum obrotowych na specjalnem koncie „równowartość w markach polskich zaliczeń wpłaconych w monetach złotych".

§ 10.

Po otrzymaniu od P. K. K. P. wykazu przekazanych przez urząd celny monet złotych z podaniem równowartości w markach polskich, urząd celny zapisuje całkowitą sumę z wykazu na przychód, jako cło.

Przy dziennym zamknięciu rejestru opłat celnych w monetach złotych, suma ta powinna być wykazana w formie ułamka, przyczem ilość franków złotych powinna ściśle odpowiadać sumie franków złotych, przesłanych do P. K. K. P.

§ 11.

Na podstawie wykazu otrzymanego od P. K. K. P., urząd celny ustala różnicę pomiędzy sumą marek polskich, podaną w wykazie, a sumą, uwidocznioną w przedziałce 25 rejestru opłat celnych. Różnicę należy zapisać pod oddzielną pozycją na przychód do rejestru opłat celnych w monetach złotych w przedziałce 25 i do rejestru sum obrotowych na przychód na koncie „równowartość w markach polskich zaliczeń wpłaconych w monetach złotych".

Równocześnie całkowitą sumę w markach polskich, podaną w wykazie P. K. K. P., należy zaksięgować na rozchód do rejestru sum obrotowych na koncie „nadwyżki kasowe" oraz do tegoż rejestru na rozchód na specjalnym koncie, zatytułowanym „wpływy z przerachowań sum wpłaconych tytułem zaliczeń w monetach złotych".

§ 12.

Wpłaty zaliczeń w monetach złotych, dokonane do oddziałów P. K. K. P., księguje urząd celny w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia do rejestru opłat celnych w monetach złotych jako dochód z cła.

§ 13.

Kontrolę zaliczeń wpłaconych w monetach złotych prowadzą urzędy celne w oddzielnej księdze zaliczeń w monetach złotych.

Rachunkowość poszczególnych kont uskutecznia się wyłącznie tylko we frankach złotych.

§ 14.

Urzędy celne sporządzają miesięczne sprawozdania o obrotach sum zaliczeniowych według wzoru Nr. 2, oddzielnie dla obrotów zaliczeń w markach polskich i oddzielnie w monetach złotych i odsyłają je do Dyrekcji Ceł razem z dokumentami przesyłanemi do kontroli.

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Od tego samego dnia uchyla się przepisy o wpłacaniu zaliczeń na pokrycie opłat celnych (Dz. Urz. Min. Sk. z 1921 roku Nr. 41/42, poz. 524).

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

Nr. ....

Wzór Nr. 1.

KSIĘGA ZALICZEŃ.

Konto niezaliczeniowe ....
(nawisko właściciela)

Data	Przychód			Rozchód				Pozostałość	UWAGA
	Poz. rej. opł. celnych	Sumy poszczególne	Suma ogólna	Nr. dokumentu celnego	Poszczególne sumy cła podlegające odpisaniu z konta	Ogólna suma odpisana z konta w ciągu dnia	Ogólna suma odpisana z konta		
		fr. zł.			fr. zł.	fr. zł.	fr. zł.	fr. zł.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Urząd Celny w ....

dnia ....

Wzór Nr. 2.

SPRAWOZDANIE

z obrotu sum zaliczeniowych na pokrycie opłat celnych.

za (miesiąc) .... 19..... r.

Nr. porządkowy	Nr. konta i nazwisko właściciela konta	Wpłynęło od początku okresu budżetowego do początku miesiąca sprawozdawczego	Wpłynęło w miesiącu sprawozdawczym	Razem w przychodzie	Odpisano od początku okresu budżetowego do miesiąca sprawozdawczego	Odpisano w miesiącu sprawozdawczym	Razem w rozchodzie	Pozostało w końcu miesiąca sprawozdawczego	UWAGI
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

119.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 527), Ministerstwo Skarbu w powołaniu się na rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 31 października 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu mięsa końskiego (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 1003), podaje do wiadomości, że rzeczona opłata będzie pobierana aż do odwołania w wysokości

10.000 mkp. do 1 klg. mięsa końskiego.

(„Monitor Polski" z dn. 12.I 1924 r. Nr. 10 poz. 43).

120.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie artykułu 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R P. Nr. 79, poz. 527) Ministerstwo Skarbu w powołaniu się na Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu seradeli, wyki, peluszki i koniczyny (Dz. U. R. P. Nr. 133 poz. 1104) podaje do wiadomości, że rzeczone opłaty pobierane będą aż do odwołania w wysokości 78 franków złotych od wagonu (10 ton) seradeli i wyki, 104 franków złotych od wagonu peluszki i 518 franków złotych od wagonu koniczyny.

(„Monitor Polski" z dn. 14.I 1924 r. Nr. 10).

Pożyczki państwowe.

121.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 stycznia 1924 r.

w przedmiocie wypuszczenia Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej.

Na podstawie art. 1 punktu 5 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. postanawiam, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia Serji I 10% pożyczki kolejowej w wysokości 100.000.000 franków złotych, w terminie, na warunkach i po kursie, ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu.

Serja I 10% pożyczki kolejowej przeznaczona jest na pokrycie kosztów odbudowy i przebudowy państwowych linji kolejowych, tudzież na zakup taboru kolejowego dla tych linji.

§ 2. Spłata Serji I 10% pożyczki kolejowej nastąpi w ciągu 10 lat od daty jej wypuszczenia według planu umorzenia, który ustalony zostanie rozporządzeniem Ministra Skarbu.

Ministrowi Skarbu przysługuje prawo obniżenia po upływie lat 5 od daty emisji Serji I 10% pożyczki kolejowej stopy procentowej tej pożyczki, jednak nie niżej zwiększonej o 1% stopy dyskontowej, stosowanej przez polską instytucję emisyjną w dniu wydania rozporządzenia o obniżeniu stopy procentowej.

§ 3. Kapitał i odsetki od Serji I 10% pożyczki kolejowej zabezpiecza się całym ruchomym i nieruchomym majątkiem kolejowym, w szczególności zaś dochodami kolei państwowych oraz hipoteką nieruchomości kolejowych, położonych w okręgach Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie, Lwowie i Stanisławowie.

§ 4. Kupony Serji I 10% pożyczki kolejowej wolne są od podatku od kapitałów i rent.

§ 5. Spłata umorzonych obligacji będzie dokonywana w terminach, ustalonych dla opłaty procentów. Obligacje Serji I 10% pożyczki kolejowej mogą być przedstawione do spłaty w ciągu lat 10, począwszy od dnia ustalonego dla ich umorzenia, kupony zaś w ciągu lat 5 od dnia ich płatności. Obligacje i kupony nieprzedstawione do spłaty w powyższych terminach ulegają przedawnieniu.

§ 6. Obligacje Serji I 10% pożyczki kolejowej mają wszelkie prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo pupilarne i mogą być używane dla lokaty kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacji publicznych, kaucji cywilnych i wojskowych oraz depozytów.

§ 7. Wywóz za granicę, jak również sprzedaż i zastaw za granicą obligacji oraz kuponów od Serji I 10% pożyczki kolejowej jest dozwolony.

§ 8. Serja I 10% pożyczki kolejowej zalicza się do tytułów na okaziciela, wypuszczanych przez Państwo, które nie podlegają działaniu ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67,

poz. 406) zgodnie z punktem 2 art. 13 tejże ustawy w redakcji ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 637).

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Tyszka.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 16 stycznia 1924 r., Nr. 5, poz. 40).

Sprawy budżetowe.

122.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 10 stycznia 1924 r.

o dodatkowem prowizorjum budżetowem za czas od 1 października do 31 grudnia 1923 r.

Art. 1. Przyznane w art. 2 ustawy z dnia 25 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 892) kredyty prowizoryczne na czas od 1 października do 31 grudnia 1923 r., powiększone z powodu wzrostu drożyzny na mocy art. 3 powołanej ustawy o 100%, mogą być w razie dalszego wzrostu drożyzny uzupełniane przez Ministra Skarbu przez zastosowanie mnożnika, nie przekraczającego cyfry 5.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1-go października 1923 r.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 15 stycznia 1924 r., Nr. 4, poz. 26).

123.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 10 stycznia 1924 r.

o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1924 r.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do otwierania kredytów na wydatki państwowe w czasie od 1 stycznia do 31 marca 1924 r. do wysokości ¼ kwot, ustalonych w częściach i działach preliminarza budżetowego na r. 1924, przyczem kwoty te mogą być powiększone w tym stosunku, w jakim skrócony wskaźnik cen hurtowych w czasie od 1 do 7 czerwca 1923 roku pozostawać będzie do tego wskaźnika w ostatnim tygodniu grudnia 1923 roku.

Wyjątek stanowi część 13 dział IV wydatków Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (szkolnictwo powszechne), z którego wolno Ministrowi Skarbu otworzyć kredyt do wysokości ¾ tego działu.

Art. 2. Minister Skarbu ma prawo w razie wzrostu drożyzny uzupełniać kredyty prowizoryczne, ustalone w art. 1; nieprzekraczalną granicą uzupełnienia kredytów jest określona według skróconego wskaźnika cen hurtowych siła nabywcza, jaką ¼ kwot, objętych częściami i działami preliminarza na rok 1924, przedstawia w czasie od 1 do 7 czerwca 1923 r.

Otwieranie kredytów, nieobjętych preliminarzem na rok 1924, może nastąpić tylko na wniosek Ministra Skarbu, zatwierdzony w drodze ustawodawczej, pod warunkiem, że równocześnie zostaną otwarte nowe, wystarczające źródła pokrycia.

Art. 3. Wymienione w art. 1 i 2 wydatki państwowe mają być dokonywane na poczet konstytucyjnie mającego się zatwierdzić budżetu na r. 1924.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Sakrbu do pokrycia wydatków państwowych w okresie od 1 stycznia do 31 marca 1924 r. dochodami państwowemi, przewidzianemi w preliminarzu na r. 1924, przy uwzględnieniu podwyżki dochodów, oraz dochodami, opartemi na nowych tytułach prawnych.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 15.I 1924 r., Nr. 4 poz. 27).

Przepisy rachunkowe i kasowe.

124.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1923 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów w przedmiocie ustalania i ogłaszania wartości franka złotego, służącego za miernik przy obliczaniu danin i niektórych innych dochodów publicznych.

Na zasadzie art. 2, 3 i 6 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. Ust. R. P. Nr. 127 z r. 1923 poz. 1044), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustaloną zgodnie z art. 2 przytoczonej powyżej ustawy wartość franka złotego ogłasza się codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, w formie obwieszczenia Ministra Skarbu w „Monitorze Polskim" — Ustalony w obwieszczeniu kursu obowiązywać będzie dnia trzeciego po ustaleniu, względnie także dnia czwartego, ewentualnie dalszego dnia, jeżeli ustalenie kursu nastąpi w przeddzień niedzieli lub świąt. W obwieszczeniu może być określony również inny termin obowiązywania ustalonego w obwieszczeniu kursu. Kurs ten obowiązywać będzie przy pobieraniu należności zwaloryzowanych w myśl przytoczonej wyżej ustawy, o ile w poszczególnych rozporządzeniach, wydanych w myśl art. 7 tejże ustawy nie będzie inaczej postanowione.

Po raz pierwszy kurs będzie ustalony dnia 29 grudnia 1923 r. który obowiązywać będzie w dniu 1-ym stycznia 1924 r.

§ 2.

Ustalenie kursu franka złotego w formie, określonej w § 1., należy do Departamentu Kredytowego Ministerstwa Skarbu, który przy tem ustalaniu stosować będzie zaokrąglenie cyfr do dziesiątek tysięcy w ten sposób, że końcówki, niedosięgające 5 tysięcy marek polskich, będą opuszczane, końcówki zaś od 5 tysięcy marek polskich wzwyż będą przyjmowane za 10 tysięcy marek polskich.

Codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, przed godziną 2-gą po południu, Departament Kredytowy Ministerstwa Skarbu przesyła obwieszczenie celem ogłoszenia do Redakcji „Monitora Polskiego". Redakcja „Monitora Polskego" obowiązana jest ogłosić obwieszczenie w dniu jego otrzymania.

Równocześnie Departament Kredytowy Ministrestwa Skarbu przesyła Głównemu Urzędowi Telegraficznemu, Głównemu Urzędow Kasowemu Ministerstwa Skarbu, Naczelnej Dyrekcji Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej oraz Dyrekcji Pocztowej Kasy Oszczędności zawiadomienia w następującej formie:

„Telegram waloryzacyjny

Drugiego i trzeciego stycznia kurs . . tysięcy"

Treść ta oznacza, iż w dniach 2 i 3 stycznia 1924 r. ma obowiązywać kurs . . . . tysięcy marek za jeden frank złoty.

W wypadkach obowiązywania kursu przez kilka dni — wobec nieogłaszania obwieszczeń w niedziele i dni świąteczne — będą w zawiadomieniach podawane dni, w których ma obowiązywać dany kurs.

Zarówno dzień (dni), w którym (ych) ma obowiązywać kurs, jako też wysokość tego kursu będą wyrażone słowami, przyczem tylko po raz pierwszy i następnie w razie zmiany miesiąca wymienia się obok dnia (dni) także miesiąc.

§ 3.

Natychmiast po otrzymaniu zawiadomienia od Departamentu Kredytowego Ministerstwa Skarbu o wysokości kursu franka złotego, Główny Urząd Telegraficzny rozsyła telegramy „służbowe", w formie podanej w § 2 do wszystkich urzędów pocztowo-telegraficznych. Przy nadaniu wzgl. odbiorze treści telegramu przez urzędy telegraficzne, winna być treść telegramu powtórzona w celu uniknięcia pomyłek.

Ze względu na wielką doniosłość sprawy, telegramy o kursie franka złotego mają pierwszeństwo przed innemi.

§ 4.

Urzędy pocztowo-telegraficzne podają natychmiast treść telegramu telefonicznie lub inną

najdogodniejszą drogą służbową najbliższym urzędom pocztowym, które nie są zarazem urzędami telegraficznemi.

§ 5.

Codziennie o godzinie 8-ej rano, poczynając od dnia 1-go względnie 2-go stycznia 1924 roku, mają się zgłaszać w urzędach pocztowo-telegraficznych względnie pocztowych delegaci kas i urzędów państwowych, wyznaczeni przez kierowników tych instytucj, z zeszytami, w których kierownik urzędu pocztowo - telegraficznego względnie pocztowego wpisuje wysokość kursu franka złotego oraz dzień (dnie), w którym (ych) ma on obowiązywać, i stwierdza to swym podpisem obok odcisku pieczęci kalendarzowej

W razie nienadesłania telegramu do godz. 9-ej rano, kierownik urzędu pocztowo-telegraficznego winien zasięgnąć telegraficznie lub telefonicznie informacj we właściwym węzłowym urzędzie telegraficznym, a po odbiorze spóźnionego telegramu, po odejściu delegatów, wpisać jego treść dopiero na drugi dzień do zeszytów, wymieniając dokładnie czas odbioru telegramu.

§ 6.

Delegaci kas i urzędów państwowych, znajdujących się w miejscowościach odległych od urzędu pocztowo-telegraficznego, względnie pocztowego (np. celne, leśne i t. p.), zasięgają codziennie rano w tym urzędzie wiadomości o kursie franka złotego w sposób, w danych warunkach najodpowiedniejszy, posługując się ewentualnie w tym celu telefonami najbliższych posterunków policyjnych.

§ 7.

Urzędy pocztowo-telegraficzne, względnie pocztowe, winny informować osoby, wpłacające należności zwaloryzowane zapomocą blankietów nadawczych P. K. O. lub przekazów pocztowych, o wysokości kursu franka złotego, obowiązującego w danym dniu, i ułatwiać im w miarę możności przeliczanie franków złotych na marki polskie oraz odwrotnie.

Oprócz tego urzędy pocztowo-telegraficzne względnie pocztowe winny umieszczać na widocznem miejscu w lokalu urzędowym ogłoszenia o kursie franka złotego na każdy dzień, zgodnie z telegramami urzędowemi.

§ 8.

Naczelna Dyrekcja P. K. K. P. i Dyrekcja P. K. O. podają wysokość kursu franka złotego do wiadomości własnych urzędników w centralnych instytucjach, zajętych przyjmowaniem wpłat na rzecz kas i urzędów państwowych i ogłaszają to w sposób odpowiedni w swoich lokalach.

§ 9.

Główny urząd Kasowy Ministerstwa Skarbu zawiadamia o kursie franka złotego pisemnie Centralną Kasę Państwową i Izbę Skarbową w Warszawie, które to instytucje umieszczają codziennie przed godziną 8 rano stosowne ogłoszenie o kursie na tablicy ogłoszeń. Nadto Izba Skarbowa w Warszawie wpisuje wysokość kursu i dzień, w którym ma kurs ten obowiązywać, do zeszytów miejscowych kas skarbowych.

§ 10.

Władze i urzędy w Warszawie mogą ewentualnie zasięgać wiadomości o kursie franka złotego z ogłoszeń w Centralnej Kasie Państwowej i w Izbie Skarbowej.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 roku.

Minister Skarbu:
(—) W. Kucharski.

(Monitor Polski Nr. 292 z r. 1923).

125.

DOCHODY MINIS

(tymczasowe zesta

OZNACZENIE WPŁYWU (według działów, paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1923)	1 w roku 1922 Marki	f.	2 w I półroczu 1923 r. Marki	3 w lipcu 1923 r. Marki
DANINY PUBLICZNE I MONOPOLE.	**385.548.013.314**	**94**	**1.051.066.35[illegible] 000**	**556 [illegible].000**
Dz. VI. § 9. Podatki bezpośrednie	121.886.932.179	18	159 847.839 000	137.969.109 000
poz. 1. Podatki gruntowe	4.463.073.202	35	3.522.784.000	12.187.691.000
„ 2. „ od budynków	1.208 177.963	45	818.027.000	607 255.000
„ 3. Podatek przemysłowy	16.259.929.324	51	30.793.310.000	98.766.844.000
„ 4. „ od skrzynek depozytowych .	2.647.283	46	256.190.000	91.229.000
„ 5. „ dochodowy	16.006.837.023	57	92.109.853.000	20 751 286.000
„ 6. „ od kapitałów i rent. . .	802.716.232	82	9.967.894.000	666.574.000
„ 7. Zaległości podatków zniesionych lub przekazanych gminom	78.536.448.095	88	10.782.340.000	1.480.123.000
„ 8. Odsetki, zwłoki, kary nadzwyczajne, należytości egzekucyjne i grzywny .	4.607.103.053	14	11.597.441.000	3.418.107.000
„ 9. Podatek majątkowy	—	—	—	—
§ 10. Podatki pośrednie (spożywcze) . . .	143.235.109.298	78	377.082.646.000	204.756.236.000
poz. 1. Podatek od spirytusu . . .	81.769.424.012	93	196.629.292.000	112.369.003.000
„ 2. „ „ wina musującego . .	152.071.296	70	1.167.518.000	597 529 000
„ 3. „ „ wina	539.159.086	64	1.807.091.000	580.075.000
„ 4. „ „ piwa	2.071.452.586	08	13.387 467.000	8.807.563.000
„ 5. „ „ cukru	42.713.627.442	77	73.110.899 000	36.556.742.000
„ 6. „ „ drożdży	119.396.088	93	3.666.036.000	1.063 262.000
„ 7. „ „ węgla	1.494.936.857	89	58.881.153.000	19.788 710 000
„ 8. „ „ oleju skalnego . . .	5.973.053.324	81	8.561.527.000	4.642.056.000
„ 9. „ „ zapałek	1.518.626.287	95	11.418 794.000	6.313.249.000
„ 10. „ „ kwasu octowego. . .	—	—	1.070.221.000	554.269.000
„ 11. Opłaty od patentów na wyrób trunków i drożdży oraz na sprzedaż trunków, jak również od innych patentów akcyzowych.	1.037.385.303	45	4.400.262.000	11.711.344.000
„ 12. Odsetki, zwłoki, kary i grzywny . .	1.181.304.867	38	2.393.302.000	1.546 838.000
„ 13. Zaległości podatków zniesionych . .	4.664.672.143	25	4.260 000	9.000
„ 14. Podatek od soli (b. Dzielnica Pruska) .	—	—	584 824.000	225.585.000
§ 11. Cło	34.697.376.233	76	212.624.940.000	83.402 615.000
poz. 1. Cło przywozowe	31.705.056.647	69	203.471.599.000	75.836.380.000
„ 2. Wpływy uboczne	2.992.319.586	07	9.153.341.000	7.566.235.000
§ 13. Opłaty stemplowe (należytości) **i podatki od obrotu**	39.698.517.807	16	153 996.527.000	77.810 613.000
poz. 1. Podatek spadkowy	1.620.180.674	44	10.414 129.000	4.224.222.000
„ 2. „ od darowizn	545.744.487	40	1 481.970.000	563.170.000
„ 3. Opłaty od ubezpieczeń	359.449.234	59	902.067.000	772 363.000
„ 4. „ „ weksli	4.571.984.711	43	22.244.452.000	10.407.197.000
„ 5. „ „ sprzedaży przedmiot. zbytku	896.390.349	12	2 969.115.000	1.499.463.000
„ 6. Podatek giełdowy	712.577.126	16	3.537.813.000	1.843.132 000
„ 7. Opłaty od dokumentów przewozowych	890.186.341	21	873 025.000	126.432.000
„ 8. „ „ kart do gry	97.204.203	19	66.771.000	25 302.000
„ 9. „ „ rachunków i poświadczeń .	3.971.420.901	49	18.708.053.000	8.021.950.000
„ 10. Należytości sądowe	94.591.996	24	293 416.000	131.856.000
„ 10a. Koszty postępowania przed Najwyższym Tryb. Administracyjnym . .	—	—	114.000	17 000
„ 11. Należytość ekwiwalentowa . . .	8.957.322	74	1.325.000	145 000
„ 12. Opłaty wyżej nie wymienione . .	18.017.707.834	70	63.126.138.000	31.243 962.000
„ 13. Sprzedaż znaczków stemplowych .	7.378.070.629	72	27.195.148.000	18.220.536.000
„ 14. Grzywny, koszty załatwień administr. i odsetki za zwłokę	534.051.994	73	2.182.991.000	730.866.000
§ 15. Opłaty wywozowe	1.491.110.441	78	23.836.272.000	5 165.811.000
§ 16. Opłaty od koncesji na domy bankowe i kantory wymiany	41.457.452	80	—	—
Monopole	44.497.509.901	48	123.678.128.000	47.877 971.000
Dz. XI. Sacharyny	—	—	—	158 975.000
Dz. XII. Soli	9.311.589.992	08	32.968 269.000	21.285.168.000
Dz. XIII. Tytoniowy	34.866.404.092	62	90.042.600.000	26.433.828.000
Dz. XIV. Loterja Państwowa	319.515.816	78	667 259.000	—

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego: (—) *R. Czauderna.* Warszawa, dnia 10

TERSTWA SKARBU

wienie kasowe).

4	5	6
w sierpniu 1923 r.	we wrześniu 1923 r.	w III kwartale 1923 r.
Marki	Marki	Marki
882.914.672 000	**1.446.383.823.000**	**2.836.250.350.000**
181.228 049 000	429.562.250 000	748.759.408.000
20 142 247 000	160.987.690.000	193 317.628 000
1 604.365 000	14 273.047.000	16.484 667.000
115 140 040 000	187.012.191.000	400.919 075.000
25.669.000	2.039 000	118.937.000
36.376.486.000	55.426 676.000	112.554 448.000
1 735.307.000	4 495 074.000	6 896.955.000
2.096.714.000	687.000.000	4.263.837.000
4.107.221.000	6 674.343.000	14.199 671.000
—	4.190.000	4.190.000
242.706 544.000	375 850 485 000	823 313.265.000
129.976 127.000	275.150.809 000	517.495.941.000
369.928.000	444 645.000	1.412.102.000
739 130.000	1.104.136 000	2.423 341.000
7 832 495.000	12.069.370.000	28.709.428 000
41 564 884.000	31.866.282.000	109.987.908.000
1.344 374.000	1.917.060.000	4.324 696.000
42.400 012.000	35.879.725.000	98.068.447 000
3.899 986.000	3.536.272.000	12.078.314.000
7.437.075.000	7.637.455.000	21.387.779 000
401.958.000	1.115.241.000	2 071.468.000
4.497.623.000	1.965.533 000	18.174.500.000
2.049.053 000	3.001 478 000	6 597.369.000
10.000	49.382.000	49 401.000
193.889.000	113.097.090	532.571.000
124.413.216.000	242.601.376.000	450 417 207 000
113.806.076.000	220 534.183 000	410 176.639.000
10.607.140.000	22.067.193.000	40.240.568.000
106 779.506.000	149 706.491.000	334 296 610.000
5 465.443.000	13.348.135 000	23.037 800.000
792.997.000	735.983.000	2.092 150.000
65 471.000	31 653.000	869 487 000
18.667.706.000	23.895.531.000	52.970 434 000
1 926.792.000	3.129 323.000	6 555.578.000
4.872.504.000	5 198.612.000	11.914.248.000
631 522 000	1.013.450.000	1.771.404.000
48.656.000	36.033 000	109.991.000
10 795 956.000	18.734 953.000	37.552.859.000
120.093.000	228.746.000	480.695.000
10.000	—	27.000
258.000	29 000	432.000
38.740.973.000	51 559 336.000	121.544.271.000
23.569.076.000	29 070.852.000	70.860.464.000
1.082 049.000	2.723.855.000	4 536.770 000
29.133 789.000	36 571 743.000	70 871 343.000
3.000	—	3.000
198 653.565 000	212.091.478 000	458 623.014 000
197.685.000	311.525.000	668 185 000
32 426 873.000	15 767 542.000	69.479.583.000
166.029.007.000	196.012.411.000	383.475.246.000
—	—	—

U W A G I

a) Zestawieniem tem są objęte wpływy Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych za I półrocze 1922 roku tylko w b. zaborach: rosyjskim (bez ziemi Wileńskiej), austrjackim (bez Księstwa Cieszyńskiego) i b. dzielnicy pruskiej, zaś począwszy od 1 lipca 1922 r. wpływy w całem Państwie z wyjątkiem dochodów autonomicznych Województwa Śląskiego.

b) W Par. 9 p. 7 obejmuje wpływy następujących kategorii podatków, których wymiar został już uskuteczniony w ubiegłych okresach budżetowych: 1) nadzwyczajna danina państwowa, 2) podatek od wzbogacenia się, 3) podatek od zysków wojennych, 4) podatek zarobkowy i szczególny zarobkowy w b. zaborze austrjackim, 5) drobne pozycje zaległości dawnego podatku majątkowego i jednorazowej daniny w b. zaborze rosyjskim oraz pobieranego na obszarze b. dzielnicy pruskiej podatku od przyrostu majątku. Wykazana pod tą pozycją suma dochodu za rok 1922 — obejmuje pozycje: 7, 9 i 11 par. 1 budżetu z r. 1922.

c) W par. 10, poz. 13 obejmuje wpływy następujących podatków zniesionych: 1) podatek od wód mineralnych, 2) podatek od uprawy tytoniu, 3) podatek od papierosów i tytoniu krajanego. Wykazana więc pod tą pozycją suma dochodu za r. 1922 obejmuje pozycje: 7, 10a, 10b i 11 par. 2 budżetu za r. 1922.

d) Dochody z monopoli znalazły w tem zestawieniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie do Kas Skarbowych wpłynęły. Odnosi się to w szczególności do Monopolu Tytoniowego oraz Loterji Państwowej. Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wykazała czysty zysk bilansowy za czas od 1 stycznia do 30 września r. b. 1.214.588.981.686,72 Mk., z tego zysku przelano do Centr. Kasy Państwowej w pierwszem półroczu r. b. 71.170 998 679.63, w lipcu 25 278.726.324,40 Mp. w sierpniu 90.000.000.000,—, a we wrześniu 50 967.213.178,39 Mp. Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej przekazała do Centralnej Kasy Państwowej w styczniu roku bież. 167.231.647,09 Mp. tytułem reszty zysku osiągniętego w 1922 r., a w czerwcu r. b. 500.000.000 Mk.

stycznia 1923 roku.

Naczelnik Centralnej Księgowości: (—) *H. Musiałkowski.*

OBROTY KASOWE ZA

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna — Pojedynczo (Marki polskie)	Gotowizna — Ogółem (Marki polskie)	Papiery procentowe (Marki polskie)
PRZYCHODY:			
Pozostałość na 1-go lipca 1923 r.			
W C.K.P. Kasach Skarb. i Urzędach Celnych:			
Gotówka w Kasach	163.598,458.000		
„ w P. K. O.	54 034,753.000		
„ w P. K K. P.	20.499,106.000	238.132,317.000	
Papiery wartościowe			64 535,842.000
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej	—		
Sejm i Senat	19,651.000		
Trybunł Administracyjny	—		
Kontrola Państwowa	—		
Prezydjum Rady Ministrów	695,263.000		
Min. Spraw Zagranicznych	12.762,845.000		
„ „ Wojskowych	7 848,370 000		
„ „ Wewnętrznych	3 699,658 000		
„ Skarbu	664 122,272.000		
„ Sprawiedliwości	5 952 767 000		
„ Przemysłu i Handlu	7 126,573.000		
„ Kolei Żelaznych *)	14,833.000		
„ Rolnictwa i Dóbr Państwowych	28.783,964 000		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publiczn.	359,352.000		
„ Poczt i Telegrafów	35.163 748 000		
„ Zdrowia publicznego	3 541,009.000		
„ Robót Publicznych.	3 737,264.000		
„ Pracy i Opieki Społecznej	758.542.000		
„ Reform Rolnych	37,642.000		
Gł. Urząd Likwidacyjny	143,371.000	774,767,126.000	
b) Obrotowe:			
Wzrost zadłużenia Skarbu Państwa w P. K. K. P. . .	1.125.000,000.000		
Wpływy ze sprzedaży biletów skarbowych, bonów złotowych i innych państwowych papierów procent. . .	240.799,493.000		
Sumy zwrotne na wznow. kredytów	18 912.693.000		
Zwrot zaliczek na place	3.077,097 000		
„ „ specjalnych	1.109,572 000		
Nadwyżki kasowe otrzymane:			
od Urzędów Celnych	69 632,295.000		
„ Dyrekcji Kolei Państwowych	132 502,012.000		
Rozrachunek Min. Skarbu z Min. Poczt i Telegrafów .	26 186,568.000		
Rozrachunek ze Skarbem Śląskim	1 943,345.000		
Wszelkie inne obroty między kasami skarbowemi (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty) . . .	1.571.758,776.000	3.190 921.851.000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	593.061,019.000		
Fundusze specjalne	10.466,082.000		
Sumy komunalne	33.591,228.000	637,118,329 000	
Wpływy w papierach wartościowych:			
Obrotowe			26 415,082.000
Depozytowe			4 302,103 000
		4 840.939,623.000	95 253,027.000

UWAGI: Zestawieniem tem są objęte obroty Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w całem Państwie z wyjątkiem Centralnych na obszarze Województwa Śląskiego, uskutecznione w markach niemieckich, mianowicie w przychodach

W przychodach Min. Skarbu uwzględniono z przedsiębiorstw monopolowych, prowadzących odrębną gospodarkę, objęte są przychodami Min. Skarbu wpływy z wszystkich innych działów.

*) Dochody Min. Kolei Żelaznych zawierają w powyższem zestawieniu tylko sumy, jakie złożone względnie przelane zawierają dochodów własnej gospodarki, zużytych przez Dyrekcje Kolei Państwowych na własne ich wydatki. zione lub przerachowane przez te Dyrekcje Kasom Skarbowym, przedstawiono w sumach obrotowych.

Saldo początkowe różni się od salda końcowego w czerwcu r. b. z powodu wprowadzenia salda Kasy Okręgowego

Warszawa, dnia 29

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego: (—) *Czauderna.*

M. LIPIEC 1923 ROKU.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna — Pojedyńczo	Gotowizna — Ogółem	Papiery wartościowe
	Marki polskie		
ROZCHODY:			
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej	436,245.000		
Sejm i Senat	5.194.933 000		
Trybunał Administracyjny	126,542 000		
Kontrola Państwowa	1.382,018 000		
Prezydjum Rady Ministrów	2.156,573.000		
Min. Spraw Zagranicznych	20.371,930 000		
" " Wojskowych	499.526,210 000		
" " Wewnętrznych	93 710,262.000		
" Skarbu	93.591,072 000		
" Sprawiedliwości	42.181,518 000		
" Przemysłu i Handlu	4.725,026 000		
" Kolei Żelaznych *)	17 220,340.0 0		
" Rolnictwa i Dóbr Państwowych	12.000.956.000		
" Wyznań Rel. i Ośw. Publicznego	149.890,472.000		
" Poczt i Telegrafów	43.329,302.000		
" Zdrowia Publicznego	14 597,595 000		
" Robót Publicznych	75 905,274.000		
" Pracy i Opieki Społecznej	12.614.127.000		
" Reform Rolnych	17 211,094 000		
Główny Urząd Likwidacyjny	11.384 682 000	1.117.556,171.000	
b) Obrotowe:			
Przelano na częściowe umorzenie długu Skarbu Państwa	74.000,000.000		
Za wykupione bilety skarbowe, bony złotowe i inne państwowe papiery procentowe	42 471,705 000		
Zwroty przychodow budżetowych	61,192.000		
Zaliczki na płace	17 650,949.000		
" specjalne	4 473,071.000		
Dotacje udzielone Urzędom Celnym	8.195,605 000		
" " Dyrekcjom Kolei Państw.	954 846,827.000		
Rozrachunek Min. Skarbu z Min. Poczt i Telegr	5.189,991.000		
Wszelkie inne obroty między kasami skarb. (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty	1.662 330,448 000	2.769.219,788 000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	486 007,754.000		
Fundusze specjalne	4 404,203 000		
Sumy komunalne	2.734.398.000	493 146,355.000	
Wydatki w papierach wartościowych:			
Obrotowe			13 094 835.000
Depozytowe			2 695,091.000
Pozostałość kasowa z końcem lipca 1923 r.:			
W C.K.P., Kasach Skarb. i Urzędach Celnych:			
Gotówka w Kasach	310.441,267.000		
" w P. K. O.	99,978,006.000		
" w P. K. K. P.	50,598,036 000	461.017,309.000	
W papierach wartościowych			79.463,101.000
		4 840.939,623.000	95 253,027.000

autonomicznych obrotów Województwa Śląskiego. W sumach wykazanych w niniejszem zestawieniu mieszczą się obroty Władz budżetowych Mn. 3.441.000 — i obrotowych 11 105.000.—, zaś w rozchodach budżet. Mn. 16 663.000 — i obrot. Mn. 6.060,000.— tylko czysty zysk, jaki od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynął. Oprócz danin państwowych (Dz 6).

zostały faktycznie do Kas Skarbowych, zaś rozchody przedstawiają tylko sumy pobrane z C. K. P. i Kas Skarbowych i nie Dotacje wypłacone Dyrekcjom Kolejowym z ogólnych funduszów państwowych, jak również nadmiary gotówki, odwie- Urzędu Miar w Poznaniu (Mp. 403.863. 000).

grudnia 1923 roku.

Naczelnik Centralnej Księgowości: (—) *H. Musiałkowski.*

OBROTY KASOWE ZA

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna w Kasie		Papiery procentowe
	Pojedyńczo	Ogółem	
	Marki polskie		
PRZYCHODY.			
Pozostałość na 1-go sierpnia 1923 r.			
w C. K. P., Kasach Skarbowych i Urzędach Celnych:			
gotówka w Kasach	310.441,267.000		
„ w P. K. O.	99.978,006.000		
„ w P. K. K. P.	50 598,036.000	461.017,309.000	
Papiery wartościowe			79,463,101,000
a) Budżetowe.			
Prezydent Rzeczyposp.	300.000		
Sejm i Senat	4,870.000		
Trybunał Administrac.	—		
Kontrola Państwowa	—		
Prezydjum Rady Ministrów	1.199,130.000		
Min. Spraw Zagranicznych	9 637,014.000		
„ „ Wojskowych	11.006,799.000		
„ „ Wewnętrznych	9.446,777.000		
„ Skarbu	998.4[illegible]7,589.000		
„ Sprawiedliwości	6.272,257.000		
„ Przem. i Handlu	26.210,921.000		
„ Kolei Żelaznych*)	28,505.000		
„ Rolnictwa i Dóbr Państwowych	40.273,397.000		
„ Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego	317,136.000		
„ Poczt i Telegrafów	41.768,646.000		
„ Zdrowia Publicznego	9.012,388.000		
„ Robót Publicznych	3.644,521.000		
„ Pracy i Opieki Społecznej	2.320,480.000		
„ Reform Rolnych	163,567.000		
Główny Urząd Likwid.	5,505.000	1.159.809,802.000	
b) Obrotowe.			
Wzrost zadłużenia Skarbu Państwa w P K K P.	2.176 000,000.000		
Wpływy ze sprzedaży biletów skarbowych, bonów złotych i in. Państw. papierów procentowych	59.908,297.000		
Sumy zwrotne na wznowienie kredyt.	24.770,301.000		
Zwrot zaliczek na płace	7.109,488.000		
„ „ specjalnych	2.791,090.000		
Nadwyżki kasowe otrzymane:			
od Urzędów Celnych	96.396,825.000		
„ Dyrekcji Kolei Państwowych	235.392,104.000		
Rozrachunek Min. Sk. z min. Poczt. i Telegrafów	56.227,260.000		
Rozrachunek ze Skarbem Śląskim	8.070,057.000		
Wszelkie inne obroty między kasami skarbowemi (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty)	2.946.203,375.000	5.612.868,797.000	
c) Sumy obce.			
Sumy depozytowe	1.091.038,641.000		
Fundusze specjalne	9.929,346 000		
Sumy komunalne	30.403,769.000	1.131.371,756,000	
Wpływy w papierach wartościowych:			
Obrotowe			13.031,707,000
Depozytowe			11,481,662.000
		8.365.067,664.000	103.976,470.000

UWAGI: Zestawieniem tem są objęte obroty Centr. Kasy Państw. i Kas Skarbowych w całem Państwie z wyjątkiem auton Centralnych na obszarze Województwa Śląskiego, uskutecznione w markach niemieckich, mianowicie: w przych i obrotowych — 36,323.000.—

W przychodach Min. Skarbu uwzględniono z przedsiębiorstw monopolowych, prowadzących odrębną gospodarkę, przychodami Min. Skarbu wpływy z wszystkich innych działów.

*) Dochody Min. Kolei Żelaznych zawierają w powyższem zestawieniu tylko sumy, jakie złożone wzlędnie przelane zawierają dochodów własnej gospodarki, zużytych przez Dyrekcje Kolei Państwowych na własne ich wydatki. D lub przerachowane przez te Dyrekcje Kasom Skarbowym, przedstawiono w sumach obrotowych.

Warszawa, dnia 10

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *Czauderna.*

M. SIERPIEŃ 1923 ROKU.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna w Kasie — Pojedyńczo	Gotowizna w Kasie — Ogółem	Papiery Procentowe
	Marki polskie		
ROZCHODY.			
a) Budżetowe.			
Prezydent Rzeczpospol.	420,139.000		
Sejm i Senat	4.876,880.000		
Trybunał Administrac.	535,553.000		
Kontrola Państwowa	4.665,285.000		
Prezydjum Rady Ministrów	4.349,431.000		
Min. Spraw Zagranicznych	63.519,910.000		
„ „ Wojskowych	1.094.745,799.000		
„ „ Wewnętrznych	252.647,886.000		
„ Skarbu	163.315,767.000		
„ Sprawiedliwości	84.275,417.000		
„ Przemysłu i Handlu	13.475,415.000		
„ Kolei Żelaznych*)	29 654,727.000		
„ Rolnictwa i Dóbr Państwowych	32.833,453.000		
„ Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego	257.237,110.000		
„ Poczt i telegrafów	119.298,967.000		
„ Zdrowia Publicznego	33.077,195.000		
„ Robót Publicznych	106.544,521.600		
„ Pracy i Opieki Społecznej	22.066,632.000		
„ Reform Rolnych	31 252,514.000		
Główny Urząd Likwid.	26.095,765.000	2.344.888,366.000	
b) Obrotowe			
Przelano na częściowe umorzenie długu Skarbu Państwa	63.500,000.000		
Za wykupione bilety skarbowe, bony złotowe i inne państw. papiery procentowe	26.409,796.000		
Zwroty przychodów budżetowych	339,455.000		
Zaliczki na płace	23.751,179.000		
„ specjalne	7.508,652.000		
Dotacje udzielone Urzędom celnym	6.865,459.000		
Dotacje udzielone Dyrekcjom Kolei Państwowych	1.550.094,316.000		
Rozrachunek Min. Skarbu z Min. Poczt. i Telegr.	—		
Wszelkie inne obroty między kasami skarbowemi (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty	2 850.745,727.000	4.529.154,584.000	
c) Sumy obce			
Sumy depozytowe	900 626,488.000		
Fundusze specjalne	6.795,453.000		
Sumy komunalne	15 298.543 000	922.720,484.000	
Wydatki w papierach procentowych:			
Obrotowe			15.833,803 000
Depozytowe			1.735,000.000
Pozostałość kasowa z końcem sierp. 1923.			
W C.K.P., Kasach skarbowych i Urzędach Celnych:			
Gotówka w Kasach	385.814,142 000		
„ w P. K. O	96.804,428 000		
„ w P. K. K. P.	85.685,660 000	568.304,230.000	
W Papierach wartościowych			86.407,667.000
		8 365 067,664 000	103.976.470 000

omicznych obrotów Województwa Śląskiego. W sumach wykazanych w niniejszem zestawieniu mieszczą się obroty Władz
odach budżetowych Mn. 1,073.000.— i obrotowych Mn. 64,169 000.— zaś w rozchodach budżetowych Mk. 73,124,000.—

tylko czysty zysk, jaki od tych przedsiębiorstw do Kas skarbowych wpłynął, Oprócz danin państwowych (Dz. 6) objęte są

zostały faktycznie do Kas skarbowych, zaś rozchody przedstawiają tylko sumy pobrane z C. K. P. i Kas Skarbowych i nie
otacje wypłacone Dyreknjom Kolejowych z ogólnych funduszów państwowych, jak również nadmiary gotówki odwiezione

stycznia 1924 roku.

Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *H. Musiałkowski*.

OBROTY KASOWE ZA

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna		Papiery procentowe
	Pojedyńczo	Ogółem	
	Marki polskie		
PRZYCHODY:			
Pozostałość na 1-go września 1923 r.			
W C.K.P., Kasach Skarb. i Urzęd. Celnych:			
gotówką w Kasach	385.814,142.000		
„ w P. K. O.	96.804,428.000		
„ w P. K. K. P.	85.685,660.000	568.304,230.000	
Papiery wartościowe			86.407,667.000
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej	200.000		
Sejm i Senat	2,786.000		
Trybunał Administracyjny	—		
Kontrola Państwowa	—		
Prezydjum Rady Ministrów	1.531,970.000		
Min. Spraw Zagranicznych	14.114,765 000		
„ „ Wojskowych	15.990,292.000		
„ „ Wewnętrznych	10 009,014 000		
„ Skarbu	1,599.401,724.000		
„ Sprawiedliwości	7.563,677.000		
„ Przemysłu i Handlu	8.773,002.000		
„ Kolei Żelaznych *)	36,858.000		
„ Roln. i Dóbr Państwowych	21.274,525 000		
„ Wyznań Rel. i Ośw. Publicznego . . .	696,185 000		
„ Poczt i Telegrafów	61.251,172 000		
„ Zdrowia Publicznego	5.336,251.000		
„ Robót Publicznych	6.065,084.000		
„ Pracy i Opieki Społecznej	3 388,445.000		
„ Reform Rolnych	653,274.000		
Główny Urząd Likwidacyjny	—	1.756.089,224.000	
b) Obrotowe:			
Wzrost zadłużenia Skarbu Państwa w P.K.K.P. . .	3.391.000,000.000		
Wpływy ze sprzedaży biletów skarbowych, bonów złotowych i innych państwowych papierów procentowych .	47 871,761 000		
Sumy zwrotne na wznowienie kredyt. . . .	47.009,794.000		
Zwrot zaliczek na płace	9 089,677.000		
„ „ specjalnych	4 835,339 000		
Nadwyżki kasowe otrzymane:			
od Urzędów Celnych	149.815,498.000		
„ Dyrekcji Kol. Państwowych	199.719,067 000		
Rozrachunek Min. Sk. i Min. Poczt. Telegrafów . .	97 595,424 000		
„ ze Skarbem Śląskim	6.716,213.000		
Wszelkie inne obroty między kasami skarbowemi (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty) . . .	4 306 604,379 000	8.260.257,152 000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	1.404.580,315.000		
Fundusze specjalne	17 389,644.000		
Sumy komunalne	90 290,105.000	1 512 260,064.000	
Wpływy w papierach wartościowych:			
Obrotowe			10 861,771.000
Depozytowe			13.502,230 000
		12 096.910,670.000	110.771,668.000

UWAGI: Zestawieniem tem są objęte obroty Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w całem Państwie z wyjątkiem Władz Centralnych na obszarze Województwa Śląskiego, uskutecznione w markach niemieckich, mianowicie: w obrotowych Mn. 13.447,000.—.

W przychodach Min. Skarbu uwzględniono z przedsiębiorstw monopolowych, prowadzących odrębną gospodorkę, przychodami Min. Skarbu wpływy z wszystkich innych działów.

*) Dochody Min. Kolei Żelaznych zawierają w powyższem zestawieniu tylko sumy, jakie złożone, względnie przelane zawierają dochodów własnej gospodarki, zużytych przez Dyrekcje Kolei Państwowych na własne ich wydatki. Do przerachowane przez te Dyrekcje Kasom Skarbowym, przedstawiono w sumach obrotowych.

Warszawa, dnia 10

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *Czauderna.*

M. WRZESIEŃ 1923 ROKU.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna — Pojedyńczo	Gotowizna — Ogółem	Papiery procentowe
	Marki polskie		
ROZCHODY:			
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej	573,681.000		
Sejm i Senat	13 699,359.000		
Trybunał Administracyjny	1.377,212.000		
Kontrola Państwowa	8.004,638.000		
Prezydjum Rady Ministrów	6.119,925.000		
Min. Spraw Zagranicznych	36.287,387 000		
„ „ Wojskowych	1.601.341,694 000		
„ „ Wewnętrznych	287.938,821.000		
„ Skarbu	279.451,201.000		
„ Sprawiedliwości	141.614,109.000		
„ Przemysłu i Handlu	20.566,456.000		
„ Kolei Żelaznych*)	46.995,475.000		
„ Roln. i Dóbr Państwowych	29.188,279 000		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publicznego	427.618,518.000		
„ Poczty i Telegrafów	153 261,942.000		
„ Zdrowia Publicznego	40.796,757 000		
„ Robót Publicznych	117.521,333.000		
„ Pracy i Opieki Społecznej	26.012,919.000		
„ Reform Rolnych	26.756,877.000		
Główny Urząd Likwidacyjny	2 768,092 000	3.267.894,675.000	
b) Obrotowe:			
Przelano na częściowe umorzenie długu Skarbu Państwa	—		
Za wykupione bilety skarbowe, bony złotowe i inne państwowe papiery procentowe	40.724,934.000		
Zwroty przychodów budżetowych	258,710.000		
Zaliczki na place	35.093,008.000		
„ specjalne	5.989,057.000		
Dotacje udzielone Urzędom Celnym	16.277,600 000		
„ „ Dyr. Kol. Państw.	2.296 317,163.000		
Rozrachunek Min. Skarbu z Min. Poczt. i Telegrafów	33.886,012 000		
Wszelkie inne obroty między kasami skarbowemi (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty)	3.975 504,930.000	6.404 051,414.000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	1.242.436,101.000		
Fundusze specjalne	11 505,051.000		
Sumy komunalne	42 533,213.000	1.296.479,365.000	
Wydatki w papierach wartościowych:			
Obrotowe			8 985,038 000
Depozytowe			2.147,450.000
Pozostałość kasowa z końcem września 1923 r.			
W CKP., Kasach Skarb. i Urz. Celn.:			
Gotówka w Kasach	799.258,771 000		
„ w P. K. O.	223.716,267.000		
„ w P. K. K. P.	105 510,178.000	1.128.485,216.000	
W papierach watościowych			99 639,180.000
		12.096.910,670.000	110 771,668 000

autonomicznych obrotów Województwa Śląskiego. W sumach wykazanych w niniejszem zestawieniu mieszczą się obroty przychodach budżetowych Mn. 1.742.000.—, i obrotowych Mn 2.717.000.—, zaś w rozchodach budżetowych Mn. 4.702.000.—

tylko czysty zysk jaki od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynął. Oprócz danin państwowych (Dz. 6) objęte są

zostały faktycznie do Kas Skarbowych, zaś rozchody przedstawiają tylko sumy pobrane w C. K. P. i Kas Skarbowych i nie tacje wypłacone Dyrekcjom Kolejowym z ogólnych funduszów państwowych, jak również nadmiary gotówki odwiezione lub

stycznia 1924 roku.

Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *H. Musiałkowski.*

126.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 stycznia 1924 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1923 r. o ustalaniu i ogłaszaniu wartości franka złotego, służącego za miernik przy obliczaniu danin i niektórych innych dochodów publicznych (Monitor Polski Nr. 292 z 1923 r.).

Wskutek prośby Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 24.XII 1923 r. L:4650/XI, oraz celem uproszczenia toku postępowania przy ogłaszaniu wartości franka złotego zarządza się, co następuje:

§ 1.

Postanowienie § 5 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1923 r. o ustalaniu i ogłaszaniu wartości franka złotego,, służącego za miernik przy obliczaniu danin i niektórych innych dochodów publicznych (Monitor Polski Nr. 292 z 1923 r.) zmienia się o tyle, że urzędy pocztowo-telegraficzne w miastach, będących siedzibą urzędów wojewódzkich nie będą wpisywały wysokości kursu franka złotego do zeszytów, dostarczonych przez delegatów Kas i Urzędów państwowych, lecz będą wywieszały na widocznem miejscu w lokalach urzędowych ogłoszenia o wysokości kursu oraz o dniu względnie dniach jego obowiązywania, przyczem ogłoszenia te będą pisane wyraźnie oraz zaopatrzone podpisem i pieczęcią urzędową i będą wskazywały dzień i godzinę nadejścia telegramu waloryzacyjnego.

Treść ogłoszenia mają delegaci Kas i Urzędów sami wpisywać do zeszytów i stwierdzać należyte wpisanie swymi podpisami. Za dokładność wpisywań są oni osobiście odpowiedzialni.

W razie nasuwania się wątpliwości co do brzmienia ogłoszenia mają delegaci zasięgać wyjaśnień w urzędzie pocztowo-telegraficznym względnie pocztowym.

Kasy Skarbowe mają wysyłać po dwóch delegatów w celu zabezpieczenia się przed wszelkiemi pomyłkami.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Skarbu:
(—) B. Markowski.
Podsekretarz Stanu.

Sprawy walutowe.

127

INSTRUKCJA II.

do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1923 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 582).

Instrukcję, ogłoszoną w „Monitorze Polskim" Nr. 174 z dnia 3 sierpnia 1923 r., uzupełnia się w sposób następujący:

1) Władza stacji kolejowej, na której odbywa się załadowanie towaru za granicę polityczną Państwa, nie ma prawa zezwolić na załadowanie bez przedstawienia zaświadczenia walutowego, przyczem władza ta nie wnika w jego treść, lecz tylko wizuje oba przedłożone jej egzemplarze i dołącza je do listu przewozowego.

2) Do każdego listu przewozowego winno być dołączone oddzielne zaświadczenie walutowe.

3) Instrukcja niniejsza wchodzi w życie 14-go dnia po ogłoszeniu w „Monitorze Polskim". („Monitor Polski" z dn. 12.I 1924 r. Nr. 10 poz. 41).

128.

KOMUNIKAT P. K. K. P.

o puszczeniu w obieg banknotów wartości 5,000,000 mk.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa puszcza w obieg, począwszy od dnia 10 stycznia 1924 r. banknoty wartości mp. 5.000.000.

Banknoty te, o wymiarze 167×80 mm. wykonane są na papierze z wodnym znakiem.

Przednia strona banknotu.

Przednia strona banknotu jest ujęta w ozdobną ramkę w stylu renesansowym.

Tło przedniej strony banknotu o odcieniu różowo-bronzowym utworzone jest z cienkich linji, na których widnieją napisy „5 miljonów", rozmieszczone w równoległych poziomych rzędach.

Na tle znajdują się promienie, biegnące od środka banknotu, utworzone z delikatnej siatki w kolorze niebieskim.

Rysunek przedniej strony banknotu utrzymany jest w kolorze szaro-bronzowym.

W górnej części pośrodku w wieńcu z liści laurowych znajduje się godło Państwa, orzeł biały, a po bokach napisy: z lewej strony „POLSKA KRAJOWA", z prawej „KASA POŻYCZKOWA". Poniżej orła umieszczono napisy:

„PIĘĆ MILJONÓW MAREK POLSKICH".

Warszawa, dnia 20 listopada 1923 r.

DYREKCJA POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

m. p. Rybiński

m. p. Dr. Mokrzycki

Dyrektor Skarbca Emisyjnego:
m. p. Orczykowski.

„Państwo Polskie bierze na siebie odpowiedzialność za wymianę niniejszego biletu na przyszłą walutę polską według stosunku który dla marek polskich uchwalą władze ustawodawcze".

Po bokach wśród ozdobnych rozet giloszowych znajduje się duża liczba 5 i napis przez środek „MILJONÓW".

Numerację siedmiocyfrową z literą serji w kolorze czarnym umieszczono z lewej strony pod rozetą giloszową.

Odwrotna strona banknotu.

Rysunek strony odwrotnej wykonany jest w kolorze granatowym na tle z linji spiralnych w kolorze różowo-bronzowym.

W prawej części banknotu w tarczy prostokątnej, otoczonej ozdobną ramką, na granatowem tle, utworzonem z siatki, znajdują się napisy:

„POLSKA KRAJOWA KASA POŻYCZKOWA"

„PIĘĆ MILJONÓW MAREK POLSKICH".

„Kto podrabia lub fałszuje bilety Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, albo puszcza w obieg lub usiłuje puścić w obieg podrobione lub fałszowane bilety, podlega karze ciężkiego więzienia".

Po bokach znajdują się liczby 5 miljonów, a pod niemi liczby 5 i napisy „miljonów".

Wlewej części u góry, w wieńcu z liści laurowych, na na granatowem tle znajduje się godło Państwa, orzeł biały, poniżej zaś napis: „MAREK POLSKICH" i duża liczba 5, z napisem przez środek „MILJONÓW".
